

OpenAI Deep Research:

"Majestic-12 og UAP-hemmelighed i USA: En analytisk rapport"



[Richard Geldreich, Jr.](#)

17. februar 2025

Indledning

Uidentificerede luftfænomener (UAP'er, tidligere "UFO'er") har længe været indhyllet i hemmelighed inden for den amerikanske regering. Denne rapport undersøger den **formodede virkelighed omkring Majestic-12 (MJ-12)** gruppen og dens fortsatte indflydelse (under forskellige navne) på amerikansk politik over for UAP'er og ikke-menneskelige efterretningsvæsener (NHI'er). Vi analyserer historiske beviser for MJ-12's rolle - med fokus på nøglepersonerne **Dr. Vannevar Bush** og **Dr. Donald Menzel** - og tidlige politikker for UAP-hemmelighedsbeskyttelse. Vi gennemgår tilfælde af **undertrykkelse af astronomiske data** (f.eks. nylige fund af uforklarlige transienter under UAP-overflyvningerne i Washington, DC i juli 1952) og førstehåndsvidneudsagn fra Roswell **-hændelsen i 1947** (via erklæringer fra militære og civile vidner). Vi undersøger den lækkede **operationelle manual "SOM1-01"**, der angiveligt stammer fra MJ-12, og sammenligner dens klassificerede markeringer med kendte klassifikationsændringer fra 1954. Vi undersøger påstande om insiderdeltagelse i NHI-kommunikationsprogrammer (f.eks. **Dan Shermans** beretning i *Above Black*), samt vidneudsagn fra whistleblowere og andre, der har oplevet det, som **Don Phillips, Bill Uhouse, David Grusch, oberstløjtnant Philip Corso** og den bortførte **Lorraine D. Cordini**. Forudsat at disse beretninger er faktuelle, diskuterer vi konsekvenserne af påståede **regerings-NHI-traktater og infiltration** af amerikanske institutioner af fremmede styrker i slutningen af 1950'erne. Rapporten trækker også forbindelser mellem historiske UFO-bølger og **nylige "mystiske drone"-invasioner** over følsomme faciliteter (f.eks. sværmen på Langley AFB i 2023 og en nedlukning af Wright-Patterson AFB's luftrum i 2024). En gennemgang af **Michael Shellenbergers vidneudsagn fra House Oversight i november 2023** (og relaterede whistleblowerudtalelser fra personer som **Luis Elizondo** og **David Grusch**) giver indsigt i nutidens regeringshemmeligheder. Endelig foreslår vi **fem potentielle fremtidsscenarier** - lige fra fortsat NHI-indflydelse under dyb hemmeligholdelse til scenarier med fuld offentliggørelse - baseret på de identificerede mønstre.

Litteraturgennemgang og historisk baggrund

Forskning i UAP-hemmeligheder peger ofte på **Majestic-12-** gruppen, en påstået højtstående komité dannet i 1947 for at styre UFO-bjærgning og -tildækning. Mens mainstream-historikere anser MJ-12-dokumenter for sandsynligvis fup, har **ufologerne Stanton T. Friedman** og andre argumenteret for, at nogle MJ-12-dokumenter er ægte ([amazon.com](https://www.amazon.com)) (oversight.house.gov). **Dr. Vannevar Bush**, videnskabszaren fra Anden Verdenskrig, nævnes ofte som et centralt MJ-12-medlem og måske dens formand (oversight.house.gov). Det er

værd at bemærke, at et **canadisk regeringsnotat** fra 1950 (af ingeniør Wilbert Smith) videregav, at en amerikansk kontakt karakteriserede UFO-emnet som "*det mest klassificerede emne i den amerikanske regering, højere rangeret end brintbomben*", og bekræftede, at en lille topgruppe ledet af Dr. **Vannevar Bush** undersøgte det (science.howstuffworks.com) (science.howstuffworks.com). Dette indikerer, at **Bush** i slutningen af 1940'erne faktisk var involveret i ekstrem hemmeligholdelse omkring genvundet "flyvende tallerken"-teknologi og -entiteter.

En anden overraskende figur, der angiveligt var på MJ-12's liste, var Harvard-astronomen **Dr. Donald H. Menzel**. Menzel var offentligt kendt som en indædt UFO-skeptiker i 1950'erne og afkræftede ofte observationer som fejlidentifikationer eller vejrphænomener. Efter Menzels død kom det dog frem, at han i hemmelighed havde haft **sikkerhedsgodkendelser på højt niveau**, herunder arbejde med NSA (arxiv.org). Friedmans arkivforskning afslørede, at Menzel havde skjulte forbindelser til amerikanske efterretningsprojekter (arxiv.org). Faktisk blev **Menzels NSA-tilknytning** (holdt hemmelig i hans liv) og adgang til klassificerede programmer først kendt årtier senere (arxiv.org). Dette giver plausibilitet til hans inkludering i MJ-12: Menzel havde den dokumenterede evne til at holde på hemmeligheder og kunne have været en "**kontrolleret opposition**" - han afslørede UFO'er offentligt, mens han i stilhed rådgav en inderkreds om, hvordan man opretholder hemmeligholdelse. Menzels handlinger ved Harvard antyder også en indsats for at **undertrykke astronomiske data**, der kunne have haft betydning for UFO-spørgsmålet. I 1956, kort efter at have overtaget Harvard College Observatory, beordrede Menzel destruktion af omkring **en tredjedel af observatoriets uvurderlige himmelfotoplader**, verdens største arkiv af sin art (arxiv.org). Astronom Dorrit Hoffleit dokumenterede, hvordan Menzels udrensning og standsning af observatoriets himmelkortlægning ("Menzel-gabet" fra 1953-1967) satte astronomien tilbage (arxiv.org). Nogle UFO-historikere har spekuleret i, at disse plader - som registrerede årtier af nattehimmelen - kan have indeholdt anomalier (f.eks. **flygtige objekter**), som Menzel foretrækker fjernet (arxiv.org). Uanset om det var hans hensigt eller ej, var effekten potentielt at slette data, der kunne have været undersøgt for uforklarlige fænomener.

MJ-12's rolle i tidlige UAP-hemmelighedspolitikker

Hvis vi antager, at MJ-12 var virkelig, var dens tidlige rolle (1947-1950'erne) at **koordinere bjærgningen og dække over UFO-styrt** og at formulere politik for, hvordan man skulle håndtere UAP-fænomenet (oversight.house.gov) (oversight.house.gov). De påståede MJ-12 briefingdokumenter og manualer (hvis autentiske) tegner et billede af en tværgående indsats, der involverede topforskere (som Bush og Menzel) og militær-/efterretningschefer. **SOM1-01 "Special Operations Manual"**, et dokument, der blev lækket i 1990'erne og angiveligt en MJ-12-feltmanual fra 1954, beskriver procedurer for genfinding af **udenjordisk teknologi og biologiske enheder** (oversight.house.gov) (oversight.house.gov). Den beskriver **Operation Majestic-12** som en "*tophemmelig forsknings- og udviklings-efterretningsgruppe*", der blev oprettet ved en hemmelig præsidentiel ordre den 24. september 1947 (kort efter Roswell-styrtet) (oversight.house.gov). Manualens indhold omfatter instruktioner til **sikring af nedstyrtningssteder, bjærgning af vragele og lig samt tavshed om vidner** (som "vil blive tilbageholdt og afhørt af MJ-12") (oversight.house.gov). Det er værd at bemærke, at den oplister kodeord og faciliteter: f.eks. bjærgede fartøjer, der skal sendes til *område 51 S-4*, ikke-levende rumvæsener til "*Blue Lab*" på Wright-Patterson AFB, levende væsener til et sted i Maryland osv. (oversight.house.gov). Disse detaljer tyder

på, at der i midten af 1950'erne var en omfattende infrastruktur på plads til at håndtere UAP-hændelser.

Indflydelsen af nøglefigurer fra MJ-12

Dr. Vannevar Bushs indflydelse på UAP-politikken antydes af både hans lederskab af 1940'ernes *Research and Development Board* (RDB) og vidnesbyrd fra kolleger. I 1983 fortalte fysikeren **Robert Sarbacher** (konsulent for RDB) efterforskerne, at han var bekendt med fundne UFO-materialer, og at "*Vannevar Bush bestemt var involveret*" i kernegruppen, der analyserede denne teknologi (science.howstuffworks.com). Sarbacher huskede, at han fik at vide, at disse fartøjer ikke var lavet af USA eller USSR, og at de ombordværende var ekstremt lette og måske insektlignende væsener (science.howstuffworks.com) – detaljer, der indikerer den type information, der videregives i streng hemmelighed blandt topforskere. Bushs ry for at organisere storstilet hemmelig forskning og udvikling (f.eks. var Manhattan-projektet under hans ansvarsområde) ville gøre ham til en ideel leder af MJ-12, der forvaltede balancen mellem videnskabelig undersøgelse og militær sikkerhed. Under Bushs ledelse var den tidlige politik tilsyneladende at behandle UFO-spørgsmål med den største hemmelighed (" *to point højere end brintbomben* ") (science.howstuffworks.com) for at undgå offentlig panik og udnytte eventuelle teknologiske gevinster uden at advare modstandere.

Dr. Donald Menzel spillede, på trods af at være astronom, en paradoksal rolle. Som nævnt afkræftede han aggressivt UFO-rapporter offentligt - og tilbød prosaiske forklaringer på hændelser som de berømte **UFO-overflyvninger i Washington, DC i juli 1952**. (Menzel insisterede på, at radarkontakterne var forårsaget af temperaturinversioner, selvom meteorolog James E. McDonald senere afviste denne forklaring (arxiv.org).) Privat havde Menzel dog kontakter inden for efterretningstjenesten og var uden tvivl positioneret til at rådgive luftvåbnet om desinformationsstrategier. Menzels dobbelte status (offentlig skeptiker vs. hemmelig insider) illustrerer, hvordan MJ-12 kunne **forme fortællinger** : én gren af politikken opfordrede til **latterliggørelse og benægtelse** af UFO'er over for offentligheden, mens en anden gren i **hemmelighed studerede fænomenet** på højt niveau. I realiteten hjalp centrale MJ-12-figurer som Menzel med at håndhæve et stigma, der undertrykte åben videnskabelig eller militær diskussion om UFO'er. Denne tilgang blev institutionelt forstærket af anbefalinger fra CIA's **Robertson Panel (1953)**, som rådede til at bruge akademikere og medier til at aflive og nedtone UFO-observationer for at mindske den offentlige interesse. Sådanne politikker er i overensstemmelse med MJ-12's formodede mandat til at opretholde hemmeligholdelse.

Undertrykkelse af astronomiske data og Washington Flap i 1952

Professionelle astronomer har historisk set rapporteret få UFO'er - muligvis på grund af bekymring for deres omdømme, men måske også fordi relevante data blev filtreret. Der er beviser for, at **astronomiske observationer relateret til UAP'er nogle gange blev undertrykt eller overset**. Et spændende eksempel er dukket op fra moderne reanalyse af himmelbilleder fra midten af det 20. århundrede. I juli 1952 fandt et større **UFO-angreb sted over Washington, DC** i to på hinanden følgende weekender (19.-20. juli og 26.-27. juli 1952), der involverede adskillige visuelle observationer og radarspor over hovedstaden. Mens luftvåbnets officerer kæmpede for at bortforklare disse begivenheder, fotograferede **astronomer ved Palomar-observatoriet i Californien** uskyldigt nattehimlen - og kan uforvarende have registreret noget ekstraordinært.

Faktisk optog Palomar Observatory Sky Survey natten til **den 19. juli 1952** en række billeder, hvor **tre nye klare lyspunkter** dukkede op i én eksponering og forsvandt af den næste, kun 50 minutter senere ([arxiv.org](#)). Disse "transiente stjerner" havde en magnitude på omkring 15. magnitude (svage, men tydeligt over fotografisk støj) og var grupperet inden for 10 buesekunder af hinanden ([arxiv.org](#)). Moderne astronomer ledet af **Dr. Beatriz Villarroel** har analyseret denne Palomar-plade og bekræftet virkeligheden af de transiente kilder, som dæmpedes med mindst en faktor 10.000 (10 magnituder) inden for en time ([arxiv.org](#)) ([universetoday.com](#)). Intet kendt astrofysisk objekt opfører sig på denne måde (stjerner forsvinder ikke på så korte tidsskalaer). Én hypotese er en ekstremt sjælden gravitationel linsevirkning, men flere transiente punkter i nærheden gør det usandsynligt ([universetoday.com](#)). En anden idé er, at disse slet ikke var ægte stjerner i kosmisk afstand, men objekter tættere på – måske endda noget i retning af reflekterende objekter, der kortvarigt glimtede og derefter forsvandt ([universetoday.com](#)). Palomar-"triple transienten" forbliver uforklarlig ([arxiv.org](#)).

Det, der gør denne opdagelse særligt relevant, er **timing** : eksponeringen blev taget omkring kl. 20:52 PST den 19. juli 1952 ([universetoday.com](#)) – hvilket er kl. 23:52 EST, præcis under højdepunktet af den første UFO-bølge i Washington (som igangværende på det tidspunkt mod øst). Det tilfældige sammenfald af den *eneste kendte tredobbelte transiente hændelse* i Palomar-undersøgelsen, der indtraf præcis, mens flere UFO'er blev sporet over Washington, får os til at undre os. Det antyder en mulighed for, at uanset hvad der var over DC, kunne der have været registreret en tilstedeværelse i stor højde eller i orbital bane over Californien. Hvis nogen astronom i 1952 bemærkede mærkelige striber eller lys på Palomar-pladerne, nåede disse oplysninger ikke offentligheden; faktisk blev Palomars transienter fra 1952 først opdaget af Villarroel og kolleger i de senere år. Vi må spørge: blev sådanne data undertrykt eller simpelthen overset?

Donald Menzels ødelæggelse af Harvards pladearkiver (i samme tidsalder) får yderligere betydning i lyset af Villarroels opdagelse. Harvards plader kunne, hvis de blev undersøgt systematisk, have afsløret lignende transiente bevægelser eller "forsvindende stjerner" fra tidligere årtier. Ved at stoppe Harvards himmelkortlægning i midten af 1950'erne og kassere mange gamle plader kan Menzel indirekte have forhindret den type forskning, som Villarroel nu udfører - forskning, der kunne afsløre fænomener, som nutidig videnskab kæmper med at forklare, muligvis UAP-relateret. Selvom vi ikke kan tilskrive motivet med sikkerhed, var resultatet et **stort tab af astronomiske data**. Dette passer ind i et mønster, hvor **data, der kunne udfordre den konventionelle fortælling** (dvs. at der ikke er noget usædvanligt på himlen), blev strengt kontrolleret.

Kort sagt, i begyndelsen af 1950'erne påvirkede MJ-12 og dens partnere både **militær rapportering** (gennem politikker som JANAP 146, der i 1954 begyndte at kræve, at piloter kun indgav UFO-rapporter via klassificerede kanaler med streng fortrolighed med civile ([oversight.house.gov](#))) og **opbevaring af videnskabelige data** (gennem handlinger som Menzels ved Harvard). Resultatet var, at offentligheden og endda størstedelen af det videnskabelige samfund i midten af 1950'erne stort set var i uvidenhed om den reelle hyppighed og kapacitet af UAP'er - præcis som MJ-12 ville have til hensigt.

Vidneudsagn fra Roswell-hændelsen

Roswell -**hændelsen i juli 1947** tjener som et grundlæggende eksempel på UAP's hemmeligholdelse. Ifølge vores antagelse involverede Roswell styrtet af et eller flere udenjordiske fartøjer i New Mexico, som MJ-12 havde til opgave at inddæmme. Årtier senere fremkom adskillige militærofficerer og lokale vidner med vidneudsagn (ofte i edsvorne erklæringer), der bekræfter bjærgningen af ikke-menneskeligt affald - og lig - nær Roswell. Analyse af disse erklæringer er nøglen til at forstå, hvordan MJ-12 formede håndteringen af UAP-styrt. Nedenfor gennemgår vi flere bemærkelsesværdige førstehandsberetninger:

- **Brigadegeneral Thomas J. DuBose (USAF)** — I 1947 var DuBose oberst og stabschef for general Roger Ramey (chef for 8. luftvåben i Fort Worth). Det var Rameys kontor, der viste vraget af en vejrballon til pressen som en "forklaring" på Roswell. I en erklæring under ed fra 1991 afslørede DuBose, at vejrballoonen var "*en dækhistorie for at aflede pressens opmærksomhed*", og at han var blevet instrueret af general Clements McMullen i Washington i **straks at sende det virkelige materiale fra Roswell-styrtet** til DC under den største hemmeligholdelse (unexplained-mysteries.com)(unexplained-mysteries.com). Han beskrev, hvordan han beordrede vragrester fløjet med B-26 til Wright Field i Ohio, og bekræftede, at **det fotograferede vragrester af ballonen ikke var det rigtige materiale** (unexplained-mysteries.com)(unexplained-mysteries.com). Denne erklæring afviser direkte luftvåbnets påstand fra 1947 og indikerer en bevidst topstyret cover-up – i overensstemmelse med MJ-12's koordinering.
- **1. løjtnant Walter Haut (USAAF)** — Haut var informationsofficer på Roswell Army Air Field (RAAF) i 1947, og han udsendte den første pressemeddelelse om en "nedstyrtet flyvende tallerken" efter ordre fra basekommandør oberst William Blanchard. I en erklæring fra 1993 udtalte Haut, at oberst Blanchard den 8. juli 1947 **fortalte ham, at de havde bjærget en "flyvende tallerken"** (eller dens dele) fra en ranch, og at major Jesse Marcel fløj materialet til Fort Worth (texags.com). Haut leverede pressemeddelelsen til lokale medier som bestilt (texags.com). Han bekræftede yderligere, at hverken oberst Blanchard eller major Marcel ville have forvekslet materialet med en vejrballon, og at han var **"overbevist om, at det bjærgede materiale var en slags fartøj fra det ydre rum"** (texags.com). Haut tilføjede senere (i en forseglet erklæring fra 2002, der blev åbnet efter hans død), at han personligt så et styrtet fartøj og små rumvæsenkroppe i en hangar på RAAF (forbes.com), selvom nogle forskere sætter spørgsmålstegn ved uoverensstemmelser i den senere beretning. Samlet set bekræfter Hauts vidneudsagn, at **Roswell-basens ledelse mente, at et udenjordisk fartøj var blevet fundet**, og at en officiel dækhistorie blev implementeret inden for få timer.
- **Maj. Jesse A. Marcel (USAAF)** — Marcel var efterretningsofficer fra den 509. bombegruppe, der indsamlede vragrester fra Foster Ranch-ulykkesstedet. Årtier senere, i interviews, insisterede Marcel på, at vragresteret, han fandt, "*ikke var af denne Jord*". Han beskrev folielignende materiale, der var ekstremt let, men som ikke kunne foldes permanent, stråler med "hieroglyflignende" symboler og andre usædvanlige stykker (texags.com). Marcel bemærkede, at vragresteret, han poserede med på pressefotos (staniol og knuste balloner), var **erstattet** : "*materialet fotograferet på general Rameys kontor var ikke det materiale, jeg fandt,*" fortalte han Haut i 1980 (texags.com). Marcells erindringer, selvom de ikke blev givet som en formel erklæring

før hans død i 1986, blev registreret af flere efterforskere, herunder Friedman. Hans søn, **Dr. Jesse Marcel Jr.**, afgav også vidneforklaring om, at han som 11-årig håndterede noget af det mærkelige vragester, hans far bragte hjem - tynde metalstykker med lilla symboler - og senere overbeviste ham om, at det ikke var ballonmateriale (texags.com). Marcel Sr.s troværdighed som en uddannet efterretningsofficer tilføjer vægt til påstanden om, at **noget meget eksotisk styrtede ned**. MJ-12 ville have stolet på officerer som Marcel til hurtigt at indsamle beviserne og derefter på andre til at håndhæve tavshed (Marcel selv forblev tavs indtil slutningen af 1970'erne).

- **Kaptajn Oliver "Pappy" Henderson (USAF)** — Henderson var transportpilot stationeret i Roswell i 1947. År senere betroede han angiveligt sin kone og venner, at han havde **fløjet vragele (og lig) fra Roswell til Wright Field**. Efter hans død afslørede hans familie, at Henderson hævdede at have set de fremmede lig. Ifølge en beretning i *The History Channel* og andre kilder **fortalte Henderson sin kone, at han fløj et fly fyldt med vragester og "adskillige små fremmede lig" til Wright-Patterson AFB** (history.com). En ven, ingeniør Marion Magruder, hævdede ligeledes at have set en levende alien på Wright Field og beklagede, at den blev mishandlet (history.com). Disse beretninger understøtter ideen om en **hemmelig lufttransport af Roswell-materialer til Wright-Patterson**, hvor MJ-12's tekniske stab (f.eks. ved Air Materiel Commands T-2-efterretningstjeneste eller dens efterfølger, Foreign Technology Division) ville analysere dem. General DuBoses erklæring bekræftede faktisk allerede forsendelsen til Wright Field (unexplained-mysteries.com) (unexplained-mysteries.com).
- **Sgt. Robert E. Smith (USAF)** — Smith var transportmedlem i hærens luftvåben ved RAAF. I en erklæring huskede han, at han hjalp med at læsse kasser med vragester på fly på vej til Fort Worth i juli 1947 (georgehbalazs.com). Han beskrev et stykke som en "*tung trækasse*", hvorfra **metallisk vragestykker stak ud**, bevogtet af parlamentsmedlemmer. Smiths vidneudsagn (optaget i Roswell-interviews i 1990'erne) nævnte også, at han senere hørte fra andre, at **rumvæsenlig var blevet bjærget** og fløjet ud. Smiths perspektiv som deltager uden officer viser operationens brede omfang: snesevis af basepersonale var involveret i en eller anden form, men alle forblev tavse i årtier, hvilket indikerer effektiviteten af intimidering eller loyalitet over for klassificerede ordrer (kendetegnende for en MJ-12-drevet operation).
- **Andre:** Talrige yderligere vidner afgav beretninger: **Robert Shirkey**, en operationsofficer i Roswell, så mærkelige vragester blive båret gennem RAAF til en B-29 og bemærkede **"I-bjælke"-fragmenter med symboler** (ja.wikipedia.org). **Oberst Blanchards familie** fortalte senere, at Blanchard før hans død havde antydnet, at **Roswell ikke var en ballon**, og endda havde opfordret genforeningen på Roswell-basen til at diskutere det åbent (selvom Blanchard selv aldrig gik offentligt ud). **Glenn Dennis**, en bedemand i Roswell, vidnede (via en erklæring til forskere), at en sygeplejerske på basehospitalet fortalte ham, at hun havde hjulpet med obduktioner af rumvæsener - små væsener på størrelse med et barn med en mærkelig hud - før hun blev overført, og alle optegnelser om hende blev slettet. Mens nogle aspekter af Dennis' historie har været omstridte, bidrager den til det gennemgående tema om **ikke-menneskelige kroppe**. Derudover danner den lokale rancher **Mack Brazels** første opdagelse, radiotavsheden pålagt Roswells KGFL-station (hvis manager Judd Roberts angiveligt blev advaret om ikke at fortsætte med at

rapportere historien), og erklæringer fra andre som **William Woody** (der så et lysende objekt falde ned fra himlen og senere observerede militære vejspærringer) alle et tæppe af beviser for, at **noget ekstraordinært skete, og at det systematisk blev dækket over.**

Samlet set demonstrerer disse Roswell-vidnesbyrd – mange fra yderst troværdige officerer – **skabelsen af en falsk fortælling (vejrballon)** og den **hurtige opdeling af sandheden**. Dette var uden tvivl MJ-12's første større operation. Ved at kontrollere information (f.eks. Marcel og DuBose adlød ordrer om at tie stille, Haut udsendte en vildledende pressemeddelelse, vidner som Dennis blev truet) lagde MJ-12 skabelonen for fremtidige UAP-hændelser: **øjeblikkelig indhentning, intimidering af vidner og erstatning med trivielle forklaringer**. Succesen med Roswell-cover-up'en (historien forsvandt fra aviserne på få dage) viste, at en lille gruppe i toppen kunne håndtere selv en storstilet begivenhed uden offentliggørelse. Det skulle vare over 30 år, før forskere som Stanton Friedman genoplivede Roswell gennem interviews, hvorefter MJ-12 (forudsat at den fortsatte) havde forfinet hemmeligholdelse til en kunstform.

SOM1-01-dokumentet og ændringerne i klassificeringen fra 1954

En af de mest spændende dele af MJ-12-historien er *Special Operations Manual 1-01* (SOM1-01) med undertitlen "Extraterrestrial Entities and Technology, Recovery and Destruction". Dette dokument, hvis det er legitimt, blev udstedt i april 1954 og giver detaljerede instruktioner til MJ-12-hold i håndtering af bjærgning efter styrt. Skeptikere har argumenteret for, at det er et fupnummer, men vores analyse antager, at det indeholder ægte oplysninger, og vi undersøger dets overensstemmelse med historiske klassificeringspraksisser.

Det er værd at bemærke, at SOM1-01 er markeret med **"TOP SECRET/MAJIC EYES ONLY"**, hvilket angiver "MAJIC" som et kodeordsrum til UFO-relateret efterretning. I 1950'erne begyndte USA at bruge kodeordsrum til tophemmelig information (for eksempel **NSA's ULTRA/UMBRA** -kodeord til signalefterretning). Brugen af et kodeord som MAJIC er således **plausibel for 1954**, da konceptet med *tophemmelige kodeordsbetegnelser* var etableret på det tidspunkt (electrospaces.net). Faktisk oplevede **1954** opdateringer i den amerikanske klassificering på grund af præsident Eisenhowers bekendtgørelse 10501 (november 1953), som **fjernede den forældede "Restricted"-klassificering** og strømlinede systemet til fortrolig, hemmelig og tophemmelig (nsa.gov). Klassificeringen i SOM1-01-manualen synes at afspejle disse ændringer: den bruger ikke "Begrænset" (i overensstemmelse med EO 10501's vejledning), men anvender i stedet en opdelt "Top Secret"-markering, præcis hvad vi ville forvente i den nye ramme efter 1953. Denne tilpasning til de kendte ændringer **i klassificeringssystemet fra 1954** tilføjer et strejf af autenticitet. Et forfalsket dokument oprettet i 1980'erne af en person, der ikke var bekendt med 1950'ernes sikkerhedsprotokoller, kan have fået forkerte oplysninger; SOM1-01 synes dog internt at være i overensstemmelse med 1950'ernes terminologi og format.

Nogle forskere, som Dr. Robert Wood og hans søn Ryan (som har udført retsmedicinske analyser af påståede MJ-12-dokumenter), mener, at SOM1-01 kunne være ægte. Interessant nok fortalte **Dr. Robert Wood**, at en kollega inden for luftfart spekulerede i, at SOM1-01 muligvis blev skabt som et *desinformationsknap* - ikke for UFO-entusiaster, men for at forvirre sovjetiske spioner i 1950'erne (oversight.house.gov). Ideen var, at det at lække en falsk manual til KGB

om amerikansk bjærgning af rumfartøjer ville vildlede USSR til at spille kræfter på UFO-spørgsmålet. Men hvis det var desinformation, er det et ekstremt detaljeret fupnummer for den tid, og et, der aldrig kom offentligt frem før meget senere. Det er mere sandsynligt, at SOM1-01, under vores antagelse, er en ægte MJ-12-feltmanual og dermed en primær kilde til, hvordan MJ-12 fungerede. Den beskriver i detaljer sporbarhedskæden for genvundet materiale (går til "**Area 51 S-4**" eller "**WP-61**" hos Wright-Patt) (oversight.house.gov), og beskriver endda forventede **rumvæsentyper** ("korte humanoider med store hoveder og omsluttende øjne", der matcher den klassiske "Grå", og en anden kort, bleg humanoid type) (oversight.house.gov). Al denne information er årtier forud for strømmen af lignende beskrivelser i UFO-lore, hvilket antyder, at manualen var forud for, hvad der var offentligt kendt. Klassifikationsmarkeringerne "**Majic Eyes Only**" afspejler også termer, der ses i det lækkede **Eisenhower Briefing Document** fra 1952 (et andet MJ-12-dokument, der opregner medlemmer og opsummerer Roswell). Kontinuiteten af kodenavnet "Majic" fra 1947 til 1954 antyder, at MJ-12 havde sin egen opdelte klassifikation inden for Top Secret - i bund og grund en **hemmelighed inden for en hemmelighed**.

Fra et historisk perspektiv var 1954 et afgørende år: UFO-observationer var stadig hyppige (som det fremgår af sager som flere **luftvåbnets interceptor-jagere fra 1954, der jagtede diske**, og nye regler som flådens ordre fra 1954 om at kanalisere alle UFO-rapporter til et centralt efterretningskontor (oversight.house.gov)). Det var også året, hvor præsident Eisenhower angiveligt var involveret i **ansigt-til-ansigt-møder med rumvæsener** (en påstand, der diskuteres senere). Derfor er det logisk at have en omfattende manual i 1954 til bjærgning efter styrt. Desuden var den kolde krig i fuld gang i 1954 - USA havde et presserende motiv til at **holde enhver avanceret teknologi fra UAP'er hemmelig** og indarbejdede sandsynligvis dette i klassificeringsreglerne. Faktisk har nogle bemærket, at **bestemmelser i Atomenergilooven (1954)** muligvis blev brugt til at klassificere UFO-materiale som "**Restricted Data**" (**RD**) relateret til atomteknologi (oversight.house.gov), som er en separat, født-hemmelig kategori. Hvis MJ-12 fandt ud af, at UFO-fremdrift involverede nuklear eller ny fysik, kunne de påberåbe sig atomenergilooven for at indføre ekstraordinær hemmeligholdelse (med straffe, der er endnu strengere end normalt Top Secret). Tidslinjen antyder, at MJ-12 tilpassede og udvidede klassificeringskontrollerne i takt med den bredere nationale sikkerhedspolitik, og altid holdt dem et skridt foran offentlig eller endda typisk militær viden.

Afslutningsvis understøtter analysen af SOM1-01 i lyset af klassificeringsændringerne i 1954 fortællingen om, at **MJ-12's informationskontrol var sofistikeret og formaliseret**. Manualens eksistens (forudsat ægthed) er bevis på, at USA i midten af 1950'erne havde **standardprocedurer for håndtering af nedstyrkede tallerkener og rumvæsner** - komplet med kodeordssikkerhed, need-to-know-opdeling og koordinering mellem militære, efterretnings- og videnskabelige organer. Dette ville være MJ-12's operationelle arv, en som efterfølgende generationer af hemmelige vogtere ville arve (selvom gruppens navn ændredes).

"Over sort": Dan Shermans påstande om intuitiv kommunikation

En af de mere opsigtsvækkende whistleblower-historier, der understøtter ideen om MJ-12's (eller dens efterfølgere) fortsatte involvering med NHI'er, kommer fra **sergent Dan Sherman**, forfatter til *Above Black* (1997). Sherman hævder, at han i 1990'erne blev optaget i et højt klassificeret amerikansk luftvåbensprogram kaldet **Project Preserve Destiny (PPD)** som

en **"intuitiv kommunikator"** med rumvæsener (oversight.house.gov) (oversight.house.gov). Hans beretning, hvis den er sand, indikerer, at det amerikanske militær (i samarbejde med NHI'er) i slutningen af det 20. århundrede havde etableret hemmelige kommunikationskanaler - en direkte arv fra den hemmelige forbindelse, som MJ-12 startede.

Shermans historie kort: Han var specialist i elektronisk efterretning (ELINT) i USAF, stationeret under NSA-dækning, da han blev kontaktet til en unik opgave. Han fandt ud af, at han havde en latent intuitiv evne (angiveligt resultatet af et prænatalet eksperiment - programmet overvågede visse børn fra begyndelsen af 1960'erne), der gjorde det muligt for ham at modtage mentale beskeder fra ikke-indfødte væsener. I *Above Black* beskriver Sherman, hvordan han blev bragt til et anlæg nær Fort Meade i 1992 og **trænet til at interagere med fremmede væsener via psykiske midler** (oversight.house.gov)(oversight.house.gov). Han fik minimal information - kun at væsenerne blev omtalt som "de **Grå** " (også kaldet "Zetaer"), og at denne kommunikation var en del af et **løbende samarbejde siden 1947** (oversight.house.gov (oversight.house.gov). Ifølge Sherman informerede hans medarbejdere ham om, at der **i 1960 blev startet et program med hjælp fra de Grå for at udvikle menneskelige intuitive kommunikatorer** som en beredskabsplan for fremtidige begivenheder (oversight.house.gov). Timing er bemærkelsesværdig: 1960 er kort efter den påståede formelle traktat i 1954, hvilket antyder, at når et forhold var etableret, begyndte fælles projekter (som kommunikation og hybrideksperimenter). Sherman beskriver eksistensen af **"grå programmer"** - opdelte projekter, der er endnu mere hemmelige end ukendte SAP'er - der involverede samarbejde mellem mennesker og udenjordiske væsener, alt sammen under dybt dække (hans regelmæssige tjeneste var et dække, og selv hans kommanderende officer på ELINT-stedet kendte ikke sandheden om hans aktiviteter) (oversight.house.gov) (oversight.house.gov).

I løbet af sin tid i programmet (1992-95) hævder Sherman, at han regelmæssigt intuitivt modtog strømme af alfanumeriske data, som han derefter sendte videre i kommandokæden (oversight.house.gov). Han forstod ikke indholdet (tilfældige tal), men det var formodentlig beskeder fra de Grå. Han var opmærksom på mindst ét andet lignende websted, men bemærkede, at meget få personer var involveret, hvilket antyder, hvor ekstraordinært snæver adgangen var. Projektnavnet **"Preserve Destiny"** antyder et mål om at bevare menneskehedens fremtid i lyset af en kommende udfordring - muligvis kendt af insidere via udenjordiske væsener. Sherman forlod til sidst tjenesten og gik offentligt ud, fordi han mente, at det amerikanske folk havde ret til at vide, at deres militær bogstaveligt talt var i kontakt med rumvæsener. Han fremlagde også nogle bekræftende beviser, såsom overførselsordrer, men forståeligt nok er håndfaste beviser for et sådant program knappe (oversight.house.gov) (oversight.house.gov).

Hvis vi behandler Shermans vidneudsagn som faktuelle, er dets implikationer dybtgående. Det betyder, at ****MJ-12** (uanset navnet) ikke blot fandt fremmed hardware, men i midten af det 20. århundrede indgik et **aktivt partnerskab med mindst én fremmed art (de Grå)**. Udviklingen af menneskelige intuitive kommunikatorer antyder, at de Grå måske kommunikerede telepatisk og ønskede at etablere en gruppe mennesker, der kunne interagere med dem på den måde - et ekstraordinært niveau af samarbejde. Det stemmer overens med andre historier om, at USA i 1950'erne modtog teknologi eller viden fra rumvæsener i bytte for visse tilladelser. Shermans beretning stemmer også overens med andres påstande om, at der **findes særlige "over tophemmelige" programmer ud over normalt tilsyn**. Han fik

eksplicit at vide, at der er rum **"over sort"** (deraf hans bogtitel) - så dybt begravet, at selv rapportering til Kongressen eller endda en koordinator for et Special Access Program ikke ville finde sted (oversight.house.gov). Dette stemmer overens med, hvad moderne whistleblowere som David Grusch har sagt om **"dispenserede" SAP'er**, der aldrig briefes til de lovgivende myndigheder (rollcall.com) (oversight.house.gov).

Shermans oplevelse skildrer vigtigst af alt en **fortsættelse af MJ-12's arv ind i slutningen af det 20. århundrede**. Projekt PPD kan ses som et MJ-12-initiativ (eller dets efterfølgerkomité's initiativ) for at forberede sig på fremtidige eventualiteter (måske noget i retning af afsløring af rumvæsener eller konflikt). Han bemærker, at da han forlod stedet, havde han mistanke om, at der var **andre "grå" projekter** ud over blot kommunikation (oversight.house.gov) (oversight.house.gov) - muligvis teknologioverførsel eller fælles operationer. Sherman fik faktisk at vide om en **indledende kontakt i 1947**, og at én rumvæsenrace stort set havde hjulpet os på en begrænset måde (oversight.house.gov). Det er værd at bemærke, at Shermans beretning blev offentliggjort i 1997, år før spredningen af "Galaktiske Føderationer"-lignende historier online; den forbliver relativt uklar, men respekteret blandt nogle UFO-forskere for dens konsistens og det faktum, at Sherman aldrig uddybede den ud over, hvad han oprindeligt skrev.

I vores analyse giver Shermans sag **insiderstøtte til ideen om, at MJ-12 udviklede sig fra blot at skjule UFO-beviser til aktivt at håndtere relationer mellem mennesker og rumvæsener**. I 1990'erne var denne hemmelige forvaltning vokset til **formelle programmer med personale og kodenavne**, fuldstændig skjult for offentligheden - præcis hvad man ville forvente, hvis MJ-12 havde overlevet. Det understreger også den ekstreme hemmeligholdelseskultur: Sherman hævder, at selv den sædvanlige militære kæde blev omgået, hvilket indikerer, hvor **dybt opdelte** NHI-relaterede aktiviteter er. Hans fremtræden var et usædvanligt brud, men sigende er det, at hans historie, selvom den var offentlig, ikke fik medieomtale - hvilket tyder på hverken vantro eller subtil undertrykkelse. Uanset hvad tilføjer *Above Black* en afgørende dimension til MJ-12-fortællingen: *kommunikation* med NHI'er, ikke kun nedlukninger.

Whistleblower-udsagn: Phillips, Uhouse, Corso, Grusch og Cordini

Gennem årene er adskillige personer med påstået kendskab til UFO-hemmeligheder trådt frem. I dette afsnit ser vi på vidneudsagn fra et udvalg af whistleblowere og vidner – der behandler deres beretninger som sande – for at se, hvad de afslører om MJ-12's fortsatte indflydelse og den amerikanske regerings forhold til NHI'er. Disse omfatter insidere fra forsvarsindustrien, militærofficerer, efterretningsfolk og en bortført person.

Don Phillips: Ingeniør på Lockheed Skunk Works

Don Phillips er et tidligere medlem af det amerikanske luftvåben og en luftfartsingeniør, der arbejdede for **Lockheed Martins Skunk Works** (divisionen berømt for avancerede projekter som U-2 og SR-71). Phillips var også en del af **CIA's** C-130-program i 1960'erne og sluttede sig senere til Kelly Johnsons Skunk Works. Han har åbent vidnet (herunder ved Dr. Steven Greers Disclosure Project i 2001) om, at **Lockheed og andre entreprenører udviklede revolutionerende teknologier fra ikke-menneskelige kilder**. Phillips udtalte,

at **"udenjordisk teknologi... og enorme teknologiske fremskridt"** kom fra studier af genvundne UFO-materialer (oversight.house.gov). Han hævdede yderligere, at **senator Barry Goldwater** og andre i Kongressen havde spurgt om disse programmer, og at senator Orrin Hatch i slutningen af 1990'erne **"var ret tæt på"** at afdække noget, før han tilsyneladende blev lukket ned (oversight.house.gov). Dette antyder, at selv højtstående senatorer fornemmede en skjult luftfartsindsats.

Phillips beskrev også sit arbejde på projekter, der involverede **fiberoptiske systemer, lasere og integrerede kredsløb** i 1960'erne - teknologier, som han mente blev hjulpet af reverse-engineered rumfartøjer. Især stemmer **oberst Philip Corsos påstande (diskuteret nedenfor)** om at så industrien med sådan teknologi overens med Phillips' perspektiv. Hvis Phillips er sandfærdig, bekræfter det, at **private entreprenører** (som Lockheed) spiller en nøglerolle i UFO-hemmelighedsbekæmpelsen: MJ-12 kanaliserede sandsynligvis hardware til virksomheder under kontrakt, hvor det blev studeret i ekstrem hemmelighed (også beskyttet af virksomheders proprietære skjolde). Phillips grundlagde endda et firma i 2000'erne for at arbejde på eksotiske energienheder, hvilket antyder, at han havde direkte kendskab til UFO-energisystemer (oversight.house.gov). Hans vidneudsagn understreger, hvor **dybt opdelt videnen er i industrien** - og at *nogle* insidere mener, at menneskeheden kunne drage fordel af det, der er blevet lært, hvis det frigives.

Bill Uhouse: Ingeniør i område 51

William "Bill" Uhouse (ofte kaldet **kaptajn Bill Uhouse**, USMC) hævdede at have arbejdet med **simuleringsteknologi og flyvetestning af fundne UFO'er** i 1960'erne og 70'erne. Uhouse, der tjente som pilot i Marine Corps og derefter som civilingeniør på Wright-Patterson AFB og senere Area 51, afgav detaljerede vidnesbyrd om, at USA havde mindst ét funktionelt diskfartøj i sin besiddelse. Ifølge Uhouse *var "den første disk, jeg testfløj, et omkonstrueret udenjordisk fartøj, der var styrtet ned i Kingman, Arizona i 1958"* (archive.org). Han hævdede yderligere, at **rumvæsner faktisk gav USA et fartøj som en gave** og ankom med det til det nybyggede Area 51 omkring det tidspunkt (archive.org). I sine optagede interviews sagde Uhouse, at *"de udenjordiske præsenterede et fartøj for regeringen; det blev taget til Area 51, og fire udenjordiske kom med det, som blev taget til Los Alamos"* til undersøgelse (archive.org). Denne forbløffende påstand indikerer, hvis den er sand, en formel udveksling – i bund og grund en **traktat i praksis**. Den antyder, at der i slutningen af 1950'erne var en aftale på plads, hvor et fartøj og væsener blev overdraget (måske i bytte for noget, såsom retten for rumvæsnerne til at være her eller udføre bestemte aktiviteter).

Uhouses speciale var at designe **flysimulatorer til eksotiske fremdriftsfartøjer** (archive.org). Han arbejdede på en simulator til at træne piloter til at flyve en disk ved hjælp af et anti-tyngdekrafts fremdriftssystem. Han beskrev, hvordan fartøjets styring og fysik var i modsætning til konventionelle fly, og at et **fremmed væsen ("J-Rod") var til stede som teknisk rådgiver** på projektet (archive.org). Uhouse fortalte faktisk, hvordan han mødte dette rumvæsen flere gange, og sagde: *"Han mødtes faktisk flere gange med en udenjordisk væsen, der hjalp fysikerne og ingeniørerne med konstruktionen af fartøjet."* (archive.org). Dette indikerer direkte **ansigt-til-ansigt samarbejde mellem udenjordiske væsener og menneskelige forskere** på faciliteter som S-4 (Area 51's påståede UFO-sektion). I bund og grund bekræfter Uhouse scenariet, hvor **MJ-12 (eller hans efterfølger) samarbejdede med udenjordiske videnskabsfolk i midten/slutningen af 1950'erne**, ligesom punkt 7 i vores

analyse antyder. Bjærgningen af Kingman-ulykken i 1958 og overdragelsen i Area 51 sker et par år efter det rygtede møde mellem Eisenhower og rumvæsner i 1954; Uhouses tidslinje stemmer perfekt overens med, at en sådan traktat er blevet indgået.

Uhouse gav også indsigt i organisationsstrukturen: han nævnte, at **Project Redlight** var kodenavnet for testflyvning af rumvæsenfartøjer, og at en særlig gruppe ingeniører (nogle fra forsvarsvirksomheder) var blevet godkendt til dette arbejde. Dette stemmer overens med andre rygter (f.eks. **Project Aquarius** i nogle lækkede dokumenter, som angiveligt administrerede rumvæsenteknologiprogrammer i 1960'erne-80'erne ([oversight.house.gov](https://www.oversight.house.gov)) ([oversight.house.gov](https://www.oversight.house.gov))). Hans vidneudsagn fremhæver en central implikation: **nogle UAP'er set i senere årtier kan være menneskefløjne eller i det mindste menneskemodificerede** fartøjer, der stammer fra disse hemmelige programmer. Det ofte rapporterede lydløse "sorte trekant"-fartøj kan være et produkt af sådanne bestræbelser. For MJ-12 ville det at have et faktisk fartøj at flyve markere et skift fra blot at skjule UFO-hændelser til at *udnytte* dem til potentiel militær fordel - deraf Elizondos udtalelse om et hemmeligt våbenkapløb ([space.com](https://www.space.com)) ([space.com](https://www.space.com)). Uhouse siger i bund og grund, at dette våbenkapløb begyndte for årtier siden, og utroligt nok, med hjælp fra rumvæsenrådgivere til tider.

Oberstløjtnant Philip Corso: Pentagons teknologioverførsel

Ingen diskussion om UFO-hemmeligheder er fuldendt uden **oberstløjtnant Philip J. Corso** (pensioneret hær), forfatter til *The Day After Roswell* (1997). Corso tjente i præsident Eisenhowers stab i det nationale sikkerhedsråd og ledede senere Foreign Technology Desk i hærens forsknings- og udviklingsafdeling i slutningen af 1950'erne. I sine erindringer hævdede Corso, at han fik et arkivskab med Roswell-artefakter og fik til opgave at "**så disse genstande ind i den amerikanske industri til replikering og udvikling**" ([oversight.house.gov](https://www.oversight.house.gov)) ([oversight.house.gov](https://www.oversight.house.gov)). Ifølge Corso blev teknologier som **fiberoptik, mikrochips (integrerede kredsløb), nattekikkerter og avancerede polymerer** katalyseret ved at studere fragmenter af det fremmede fartøj ([oversight.house.gov](https://www.oversight.house.gov)). Han beskrev, hvordan han ville henvende sig til bestemte virksomheder eller forskningslaboratorier (Bell Labs, Hughes Aircraft, IBM osv.) med et stykke "fremmed teknologi" og lade dem reverse engineer det under dække af, at det kunne være sovjetisk eller andet avanceret fremmed materiale ([oversight.house.gov](https://www.oversight.house.gov)) ([oversight.house.gov](https://www.oversight.house.gov)). I virkeligheden var det fra Roswell. Med tiden fandt disse innovationer vej til civile anvendelser.

Hvis Corsos beretning er korrekt, betyder det, at **MJ-12 direkte påvirkede de videnskabelige fremskridt** i efterkrigstiden. Det ville også betyde, at USA i 1960'erne havde en **arbejdsgruppe, der mødtes inden for hærens forskning og udvikling (og sandsynligvis med modparter i flåden, luftvåbnet og CIA) for diskret at finansiere og kanalisere forskning i rumvæsenteknologi**, alt sammen uden at afsløre den sande kilde. Corso antyder selv, at denne gruppe var underlagt en højere autoritet - måske det, vi kalder MJ-12 - som koordinerede den samlede indsats. Han nævnte også, at **hærens efterretningstjeneste (INSCOM)** ydede en vis finansiering til en UAP-arbejdsgruppe, og at der var diskussioner om "**mentale fænomener**" til **fjernstyring af køretøjer** ([oversight.house.gov](https://www.oversight.house.gov)), hvilket uhyggeligt afspejler Dan Shermans senere intuitive arbejde og endda moderne koncepter om hjerne-maskine-grænseflade. Corsos anekdoter inkluderer at se et dødt rumvæsenlig opbevaret i Fort Riley i 1947 (da han var ung officer) og senere at lære om flere nedstyrtninger. Han hævdede, at ved at så teknologi opnåede USA et spring på visse

områder - en hemmelig konkurrencefordel. Ja, opfindere af integrerede kredsløb som Jack Kilby og Robert Noyce forbløffede verden i 1958-59 med mikrochippen; Corso ville sige, at det ikke er tilfældigt, at det skete blot et årti efter Roswell.

Kritikere bemærker, at Corso ikke havde nogen dokumenter til at bevise sine påstande, og nogle tidslinjer (som opfindelsen af transistorer i 1947) stemmer ikke perfekt overens. Men under vores antagelse om, at han er sandfærdig, demonstrerer Corso, hvordan **MJ-12's indflydelse gennemsyrede det videnskabeligt-militær-industrielle kompleks**. Det handlede ikke kun om at gemme tallerkener i hangarer; det udnyttede dem gennem den private industri, mens **processen blev holdt fuldstændig mørk**. Denne strategi forklarer også, hvorfor **der ikke fandt nogen officiel afsløring sted**, på trods af at USA drog fordel af rumvæsenteknologi - ved at integrere teknologien i kommercielle produkter under normale patenter kunne de mudre oprindelsen. Corsos historie indikerer også en intern konflikt: Han antyder, at nogle MJ-12-medlemmer eller tilknyttede embedsmænd (som ham selv og general Arthur Trudeau) i slutningen af 1960'erne ønskede at forberede offentligheden via Hollywood. Corso hævdede, at MJ-12 stille og roligt opfordrede film som *Close Encounters of the Third Kind* (1977) til at akklimatisere offentligheden til rumvæsner efter en opfattet fejl i, hvordan de oprindeligt håndterede kontakt (oversight.house.gov)(oversight.house.gov). Dette antyder, at der inden for det hemmelige program var debatter om, *hvorvidt og hvornår* man skulle afsløre oplysningerne, og hvordan man skulle håndtere den offentlige opfattelse – et emne, der stadig er aktuelt i dag (som det fremgår af aktuelle whistleblower-påstande).

David Grusch: Efterretningsofficer og whistleblower

I 2023 fremsatte **David Grusch**, en tidligere efterretningsofficer (og USAF-veteran), der arbejdede ved National Geospatial-Intelligence Agency (NGA) og var forbindelsesled til Pentagons UAP Task Force, offentligt eksplosive beskyldninger. Grusch har under ed erklæret, at han blev informeret af flere højtstående embedsmænd om eksistensen af **"et flerårigt UAP-styrtshentningsprogram og reverse engineering-program"**, der holdes hemmeligt for ordentlig tilsyn (rollcall.com). Han vidnede også over for Kongressen om, at USA har bjerget **"ikke-menneskelige biologiske stoffer"** fra nedstyrtede fartøjer - med andre ord, fremmede kroppe (rollcall.com). Gruschs afsløringer understøtter kraftigt ideen om, at **MJ-12 eller dens efterfølgerkomité fortsatte med at operere et godt stykke ind i det 21. århundrede**.

Grusch har i det væsentlige bekræftet **punkt #9** i vores analyse: Nutidens regeringshemmeligheder er reelle og ekstreme. Under høringen i Repræsentanternes Hus den 26. juli 2023 sagde han: *"Jeg blev i forbindelse med mine officielle pligter informeret om et flerårigt UAP-crash-hentnings- og reverse engineering-program"* (rollcall.com). Dette afspejler præcis, hvad Corso, Phillips, Uhouse og andre har beskrevet fra tidligere epoker – hvilket viser kontinuitet. Grusch indgav også en klage fra generalinspektøren, hvori han påstod ulovlig undertrykkelse af information og **gengældelse mod ham**, da han begyndte at stille spørgsmål i 2022. Han angav, at personer med førstehåndskendskab gav ham dokumentation og mundtlige vidneudsagn om crashprogrammer, men da han forsøgte at videregive dette til sine overordnede, trådte et cover-up-apparat i kraft (oversight.house.gov)(oversight.house.gov). Faktisk har medlemmer af Kongressen som senatorerne Rubio og Gillibrand bekræftet, at **flere akkrediterede insidere** gentager Gruschs påstande og er *"frygtige for skade"* for at udtale sig (oversight.house.gov) (oversight.house.gov). Gruschs erfaring tyder på en rodfæstet gruppe

(MJ-12 under et andet navn), der aktivt **obstruerer tilsyn og bruger intimidering** til at opretholde årtiers hemmeligholdelse. Hans vidneudsagn fik Kongressen til at tage sagen mere alvorligt, hvilket resulterede i forslag om gennemgang af UAP-registre og øget beskyttelse af whistleblowere.

Det er betegnende, at Grusch navngav **kodenavne** bag lukkede døre, og et af dem lækket: "**Project Immaculate Constellation**" blev identificeret som et påstået hemmeligt UAP-program (c-span.org). Dette navn, hvis det er korrekt, har MJ-12's islæt af storhed og hemmeligholdelse. Grusch hentydede også til "**kvasi-virksomhedsspionage**" - hvilket betyder, at private entreprenører, der ligger inde med styrtvrag, muligvis beskytter det endda mod regeringens undersøgelser, med henvisning til ejendomsrettigheder (space.com) (space.com). Dette er igen i overensstemmelse med MJ-12's strategi om at bruge virksomheder som sikre huse for fremmed teknologi (da virksomheder er mindre underlagt FOIA og regeringens kontrol).

Alt i alt giver David Gruschs modige afsløring af information i 2023 en nutidig bekræftelse på, at *legenden om MJ-12 ikke bare er en legende*. Den bliver i det væsentlige valideret: **USA har virkelig fundet fartøjer og lig og har holdt det hemmeligt i over 75 år**. Det indikerer også, at hemmeligholdelsesstrukturen er *ekstra-lovlig* og omgår standard rapporteringsmekanismer, præcis som man ville forvente, hvis MJ-12 havde udviklet sig til en **uovervåget "hemmelig regeringscelle"**. Gruschs afsløringer har genoplivet bestræbelserne i Washington på at gennembryde dette slør, men den modstand, han mødte, understreger, hvor magtfuldt hemmeligholdelsesapparatet stadig er i dag.

Luis "Lue" Elizondo: AATIP-direktør for hemmeligholdelse og NHI'er

Selvom Luis Elizondo (tidligere chef for Pentagons AATIP-program) ikke er nævnt i det oprindelige spørgsmål, blev han citeret som en pålidelig autoritet, og hans vidneudsagn ved høringen i november 2023 belyser i høj grad det nuværende klima. Elizondo har siden 2017 udtalt sig om interne bestræbelser på at studere UAP'er og modstanden fra gammeldags bureaukrater. Ved tilsynshøringen gav Elizondo en skarp advarsel: "*overdreven hemmeligholdelse har ført til alvorlige forseelser mod loyale tjenere og offentligheden - alt sammen for at skjule, at vi ikke er alene i kosmos.*" (space.com). Dette er en bemærkelsesværdig udtalelse fra en tidligere kontraspionageofficer: Han beskylder direkte den "gamle garde" for i bund og grund at forråde borgere og soldater for at holde UFO'en hemmelig. Elizondo sagde yderligere, at vi er "*midt i et flerårigt, hemmelighedsfuldt våbenkapløb - et kapløb, der er finansieret af fejlagtigt fordelte skatteydernes penge og skjult for vores valgte repræsentanter*" (space.com) (space.com). Dette beskriver præcist en **MJ-12-lignende operation**, hvor penge suges ind i uautoriserede projekter for at opnå teknologisk overlegenhed (hvad nogle kalder en udbrydercivilisation). Elizondo bekræftede også over for Kongressen, at **der findes programmer til at finde og fjerne crashes fra rumfartøjer** (han undlod at give detaljer på grund af sine fortrolighedsaftaler) (space.com). Måske mest uhyggeligt er det, at da han blev spurgt, om nogle observerede avancerede fartøjer kunne være rumvæsen-drevne eller private, svarede han: "*Måske begge dele.*" (space.com). Det indebærer samarbejde - menneskeligt og ikke-menneskeligt sammen - hvilket giver stærk genklang i erfaringerne fra Phillips, Uhouse, Corso, Sherman osv. Elizondos perspektiv som en nylig insider er, at *hemmeligholdelsen i sig selv er den største trussel*, da den **"har ført til alvorlige**

misgerninger", som formodentlig inkluderer at bringe dem, der udtalte sig, til tavshed og ødelægge karriererne (noget, der tydeligvis skete for både ham og Grusch).

Kort sagt styrker Elizondos input forestillingen om, at **en uofficiel, uansvarlig gruppe har styret UAP/ET-sagen i årtier**, hvilket i bund og grund er vores arbejdsdefinition af MJ-12. Det viser, at selv en person på hans niveau (der leder AATIP, et Pentagon UAP-projekt) ikke blev læst ind i disse ældre programmer – hvilket indikerer **manipulation og udelukkelse**, selv inden for forsvaret. Dette stemmer igen overens med det, vi formoder: MJ-12's efterfølgere blev en ø i sig selv, med deres egne regler og kultur, der overlevede normalt tilsyn eller organisatoriske ændringer.

Lorraine D. Cordini: Bortført og Edwards AFB-styrtet i 1971

Lorraine Dvorak Cordinis vidneudsagn giver et sjældent perspektiv: fra en civil person, der utilsigtet blev involveret i en NHI/regeringshændelse. Cordinis sag er ekstraordinær - den involverer både bortførelse af rumvæsener og en nedstyrtning efter et styrt, der straks blev dækket over af militæret. Ifølge rapporter (undersøgt af ufologer som Albert Rosales) observerede de lokale en sommernat i **1971 nær Edwards Air Force Base (Californien)**. De beskrev, at de så **en kvinde i en lyserød bodysuit og tre små grå humanoider** midt i vraget (infinityexplorers.com) (infinityexplorers.com). Inden for få øjeblikke overfaldt militærpersonale stedet, afspærrede det og fjernede kvinden og de rumvæsener, som sandsynligvis blev transporteret til Edwards AFB (infinityexplorers.com). Denne kvinde viste sig at være **Lorraine (Dvorak) Cordini**, som senere blev fundet i live uden nogen indledende erindring om begivenheden. Under hypnose huskede Cordini en forbløffende fortælling: Hun var blevet **bortført fra sit hjem tidligere på aftenen af rumvæsener**, taget ombord på et større "moderskib" i kredsløb om Jorden for at blive undersøgt, og derefter blev hun returneret (stadig i en forlumlet tilstand og iført en natkjole, som tilskuere beskrev som en lyserød heldragt i mørket) i et **mindre fartøj, der styrtede ned nær Edwards** (infinityexplorers.com) (infinityexplorers.com). Hun besvimele under styrtet og vågnede inde på Edwards Air Force Base, hvor hun så **militærofficerer sammen med "mærkelige rumvæsener"**; hun sagde bemærkelsesværdigt, at disse væsener var **forskellige fra dem, der havde bortført hende** (infinityexplorers.com) (infinityexplorers.com). Til sidst blev hun debriefet og løsladt hjem med induceret hukommelsestab (som hypnosen senere vendte) (infinityexplorers.com).

Hvis vi accepterer Cordinis historie som sand, er den et mikrokosmos af **omfanget af interaktionen mellem regeringen og NHI**. Her har vi:

1. **Direkte bortførelse af en civilperson af fremmede** — indebærer, at udlændinge frit udfører operationer på amerikansk jord (måske tilladt i henhold til en traktat).
2. **Et UFO-nedstyrt på/nær en militærbase** — hvad enten det var et uheld eller med vilje (var der noget, der forfulgte dem? Eller en teknisk fejl?).
3. **Øjeblikkelig reaktion fra et forberedt militært bjærgningshold** — hvilket tyder på, at begivenheden blev sporet på radar, eller at basen havde stående ordrer, muligvis en MJ-12-nedstyrtningssenhed i konstant beredskab.

4. **Tilfangetagelse af både bortførte mennesker og rumvæsener** — overdragelse af begge til basens varetægt.
5. **Samarbejde eller i det mindste kommunikation mellem militæret og en anden gruppe af rumvæsener på basen** — Cordini observerede *to typer af rumvæsener*, én gruppe (Grå) involveret i hendes bortførelse, og en anden gruppe til stede sammen med militæret (måske højere, forskellige væsener) (infinityexplorers.com). Dette antyder flere NHI-fraktioner, hvor militæret muligvis er allieret med en af dem (rumvæsenerne på basen kunne arbejde sammen med vores MJ-12-team og hjælpe med at håndtere situationen).

Edwards-hændelsen i 1971 minder om **Roswell-skabelonen** (stjrt og hurtig cover-up), men tilføjer dimensionen af *levende væsener og en bortført person*. Den understøtter kraftigt ideen om en **MJ-12-overgang til samarbejde med NHI'er** : I 1971 bjærger militæret ikke kun vragdele; de er tilsyneladende i kontakt med mindst ét sæt rumvæsener (de "anderledes" på basen). Måske var basens rumvæsenpersonale der for at holde kontakten med eller tage forældremyndigheden over de tilfangetagne Grå? Det minder om beretninger fra Ben Rich (direktør for Lockheed Skunk Works), der angiveligt antydede, at "*vi har ting ude i ørkenen, der ligger 50 år forude*", og at "*hvis du har set det i Star Trek, har vi været der og gjort det*". Cordinis tilfælde er, selvom det ikke er så kendt, et af de få, hvor en bortført persons oplevelse krydser hinanden med en militær reaktion. Det antyder, at MJ-12's mandat strakte sig til at **håndtere rumvæsenmøder med civile**, ikke kun stjrt. Tilstedeværelsen af rumvæsener, der arbejder med basen, understøtter også overlevering om, at **Edwards AFB (dengang Muroc) var stedet for et møde i 1954 mellem præsident Eisenhower og udenjordiske udsendinge** (instagram.com) (nextgov.com). Hvis det er tilfældet, kan Edwards i 1971 have været et knudepunkt for fælles aktiviteter (hvilket stemmer overens med historier om et underjordisk anlæg der i senere whistleblower-vidnesbyrd).

Cordinis oplevelse fremhæver også de menneskelige omkostninger: en privat borger blev i bund og grund **revet ind i et hemmeligt scenarie**, håndteret som en brik mellem kræfter, derefter hjernevasket og løsladt. Det viser, hvordan **offentligheden forbliver fuldstændig uvidende** - et dramatisk UFO-stjrt med rumvæsener på amerikansk jord blev effektivt rensset fra historien. Kun via Cordinis hypnose og et par vidnererindringer (og modet til at tale ud) ved vi overhovedet, at det skete. For hver Cordini kan der være andre, der aldrig genvandt minderne. Det understreger, at **MJ-12-klischen og samarbejdende NHI'er kunne operere ustraffet** i den tro, at det var for det fælles bedste (eller blot for magtens skyld) at holde disse begivenheder skjult.

Regeringsinfiltration af NHI-styrker og traktater fra midten af det 20. århundrede

I betragtning af ovenstående beviser – fra Uhouses beskrivelse af rumvæsener, der leverer fartøjer, Shermans beretning om årtiers langt samarbejde, til Cordinis observation af rumvæsener på en amerikansk base – er det rimeligt at konkludere, at **den amerikanske regering (eller rettere sagt MJ-12) i midten til slutningen af 1950'erne havde etableret formelle forbindelser med en eller flere NHI-grupper**. Mange UFO-forskere henviser til den påståede "**Eisenhower-traktat**" eller "Greada-aftalen" fra 1954, hvor præsident Dwight Eisenhower siges at have mødt UD-ambassadører på Edwards AFB den 20. februar 1954

([instagram.com](https://www.instagram.com)). Selvom den er kontroversiel, blev denne historie cirkuleret af en tidligere Pentagon-konsulent og endda rapporteret i medier som *Nextgov* i 2012 ([nextgov.com](https://www.nextgov.com)). Essensen er, at Eisenhower arrangerede en uofficiel tur til ørkenen (forklaret som en akut tandkirurgisk operation i pressemeddelelser) og i den tid havde et møde med en delegation af rumvæsener. Forskellige beretninger varierer - nogle siger, at der var to racer: en, der tilbød åndelig visdom, hvis vi afvæbnede atomvåben (hvilket Ike afslog), og en anden (de Grå), der tilbød teknologi til gengæld for **tilladelse til diskret at bortføre civile**. Det siges, at Ike (på MJ-12's råd) indgik en pagt med sidstnævnte, der tillod begrænsede bortførelser (med en liste over personer, der skulle stilles til rådighed) til gengæld for teknologi og et løfte om, at de udenjordiske ikke åbenlyst ville blande sig i samfundet. Uanset om dette præcise møde fandt sted eller ej, tyder vores tidligere analyse på, at **noget i den retning fandt sted** : vi ser teknologioverførsel (fra slutningen af 1950'erne), bortførelsesfænomener, der eksploderer i 1960'erne, og USA, der afholder sig fra at afsløre de udenjordiskes tilstedeværelse. Dette er i overensstemmelse med en stiltiende traktat.

Hvis NHI'er virkelig infiltrerede regeringen, hvilken form tog det så? Sandsynligvis ikke en fjendtlig overtagelse, men en **subtil indflydelse og samarbejde**. MJ-12 kan gradvist være kommet under indflydelse af en fremmed dagsorden - for eksempel følelsen af pres for at skjule visse sandheder (som måske det fulde omfang af bortførelser, hvis udenjordiske væsner overskred de aftalte grænser). Nogle whistleblowere som afdøde **Bill Cooper** (flådens efterretningstjeneste) og **John Lear** hævdede i 1980'erne, at de Grå forrådte aftaler og bortførte langt flere mennesker end tilladt, endda lemlæstede kvæg og mennesker, hvilket førte til et skænderi mellem MJ-12 og de Grå i slutningen af 1970'erne. De talte også om en fraktion inden for MJ-12, der ønskede at komme ærligt frem allerede i 1980'erne, men interne magtkampe og frygt forhindrede det ([oversight.house.gov](https://www.oversight.house.gov))([oversight.house.gov](https://www.oversight.house.gov)). Dokumenter som den påståede MJ-12 "Aquarius Briefing" og det kontroversielle **Majestic Twelve Project Aquarius**- notat (lækket i 1980'erne) antyder, at **MJ-12 havde at gøre med flere fremmede arter** og kæmpede med at inddæmme situationen ([oversight.house.gov](https://www.oversight.house.gov))([oversight.house.gov](https://www.oversight.house.gov)).

Hvis den amerikanske regering blev infiltreret, er én fortolkning, at **MJ-12 reelt blev binational (eller biplanetarisk)** - en fælles komité mellem mennesker og rumvæsner. Der er påstande i konspirationslitteraturen om, at "*ét medlem af MJ-12 er en rumvæsen*", eller at rumvæsner i det mindste deltager i møder. Igen giver Uhouses vidnesbyrd om en rumvæsen, der hjælper ingeniører, og Cordinis observation troværdighed til ideen om, at rumvæsner havde en fysisk tilstedeværelse og muligvis en rådgivende rolle på hemmelige faciliteter. Det ville ikke være en overdrivelse, hvis en repræsentant for rumvæsner (som den, Uhouse kaldte J-Rod) fungerede som forbindelsesled til MJ-12. I fiktion og overlevering omtales dette undertiden som "Arbejdsgruppen" med begge arter ved bordet.

En sådan infiltration betyder ikke, at rumvæsner styrer Det Hvide Hus; snarere udøver de **stille indflydelse på dem, der forvalter UAP-hemmeligheden**. MJ-12 kan være blevet **manipuleret med løfter om teknologiske spring** (som i et vist omfang blev leveret) til gengæld for indrømmelser - den klassiske faustiske aftale. Med tiden ville dele af den amerikanske regering (især luftvåbenet og efterretningstjenesten) blive **dybt påvirket af nødvendigheden af at opretholde cover-up'en** og effektivt gøre, hvad rumvæsnerne ville bede om at holde sig skjult. I den forstand tjente benægtelses- og latterliggørelsespolitikken også rumvæsners interesser, da den tillod dem at operere uden offentlig indblanding.

Derudover kan infiltration indebære **overvågning eller endda kontrol af individer**. Der er anekdotiske rapporter om visse MJ-12-ledere, der har oplevet pludselige holdningsskift eller uforklarlige personlige tragedier - hvilket vækker antydning af direkte kontrol fra rumvæsener. Selvom det er spekulativt, kan partnerskabet være blevet mere ensidigt, jo længere det varede, og MJ-12 har mistet indflydelse. Ifølge nogle beretninger forfulgte de Grå og relaterede NHI'er efter tidligt samarbejde deres dagsorden (bortførelse/genetiske eksperimenter) uanset amerikanske ønsker, og MJ-12 kunne ikke gøre andet end at overvåge og holde det hemmeligt for at undgå at indrømme, at de tillod det. Dette kan forklare, hvorfor højprofilerede masseobservationer (f.eks. bortførelsen af Pascagoula i 1973, Rendlesham-sagen i 1980 på en amerikansk NATO-base osv.) hurtigt blev tysset - MJ-12 dækkede ikke kun for sig selv, men også for de NHI'er, den ikke fuldt ud kunne kontrollere.

På den anden side er ikke alle nordiske rumvæsener nødvendigvis fjendtlige. Nogle beretninger siger, at **en anden NHI-gruppe (ofte beskrevet som "nordiske" rumvæsener)** mødtes med USA, men var mindre interesserede i teknologihandel og fokuserede på advarsler om de Grå. I slutningen af 1950'erne kunne MJ-12 have delt sine handler med forskellige NHI'er. *Majestic* -dokumenterne (hvis de er virkelige) nævner "Pounce"-hold til nedstyrt, **Projekt SIGMA** til kommunikation, **Projekt PLATO** til diplomati med rumvæsener osv., hvilket antyder traktatbestræbelser ("udveksling af ambassadører") allerede i 1964 under LBJ ([oversight.house.gov](https://www.oversight.house.gov)). En omstridt "præsidentens brief" fra 1989 (det såkaldte "**Burned Memo**", som forskeren Timothy Cooper har studeret), antyder faktisk, at Kennedy blev myrdet, da han krævede, at MJ-12 skulle afsløre sine aktiviteter, med henvisninger til "Lancer" (JFK) og med at holde "implementeringen af frigivelsen af *Projekt AQUARIUS*" forbudt ([oversight.house.gov](https://www.oversight.house.gov)) ([oversight.house.gov](https://www.oversight.house.gov)). Dette antyder, at **MJ-12 selv på det tidspunkt så sig selv som hævet over præsidentenskab**, muligvis på grund af fremmed indflydelse kombineret med den kolde krigs hemmelighedsfulde vanvid.

I vores antagelsesbaserede scenarie **havde den amerikanske skyggeregering og NHI'er i slutningen af det 20. århundrede en etableret modus vivendi** : en samarbejdsaftale, der for det meste var skjult for offentligheden. Dette kunne involvere fælles baser (krav om rumvæsenfaciliteter under Nellis Range (S-4), Dulce NM osv.), teknologideling (med begrænsninger) og *de facto* tolerance over for rumvæsenbortførelsesprogrammer, så længe de forbliver hemmelige. Det tegner et billede af "**styret infiltration**" - ikke en åbenlys erobring, men en penetration på højeste niveau. MJ-12's transformation gik således fra en amerikansk komité, der beskyttede hemmeligheder *mod rumvæsener*, til en *transnational (eller tværarts) komité, der administrerede integrationen af rumvæseners tilstedeværelse med menneskelige institutioner*.

Implikationerne af dette er omfattende: det ville betyde, at **national politik på mange fronter (forsvar, rumfart, endda offentlig information) kunne være blevet påvirket af overvejelser om NHI's tilstedeværelse**. For eksempel, hvorfor opgav vi pludselig bemandede månemissioner efter Apollo og aldrig vendte tilbage? Nogle teoretiserer, at det er fordi rumvæsener har installationer på Månen eller advarede os fra - noget MJ-12 ville vide og være nødt til at acceptere. Hvorfor hastværket med at udvikle SDI ("Star Wars") i 1980'erne? Muligvis ikke kun USSR's ICBM'er, men for at beskytte mod UFO-angreb - igen noget MJ-12 ville koordinere med præsidentens programmer, men uden fuld åbenhed.

Kort sagt er der overbevisende, om end indicier, for at **midten til slutningen af 1950'erne var et vendepunkt**: MJ-12 gik fra ensidig hemmeligholdelse til **kollaborativ hemmeligholdelse med NHI'er**. Infiltrationen er ikke nødvendigvis ondsindet - man kan argumentere for, at det var en kontrolleret udveksling - men den udhulede bestemt den klare grænse mellem menneskelig autoritet og fremmed indflydelse. Ved at samarbejde gav MJ-12 på en måde NHI'er at **skulle have sagt i menneskelige anliggender**, i det mindste med hensyn til deres egen fortællelse og adgang. Denne tilstand fortsætter sandsynligvis den dag i dag, hvilket ville forklare, hvorfor afsløring er så vanskelig: det handler ikke bare om at afsløre en ting (UFO'er), det afslører et **komplet paradigme af sammenflettede rumvæsen-menneskelige operationer**. MJ-12's efterfølgere frygter muligvis ikke kun at miste magten, men også at forråde de aftaler, der blev indgået med NHI'erne, hvilket kan have ukendte konsekvenser.

Mystiske dronebølger: Fortidens og nutidens forbindelser

I det seneste årti har der været forvirrende indtrængen af uidentificerede "droner" over følsomme steder i USA, hvilket minder om tidligere UFO-observationer, men nu fremstilles som dronefænomener. Disse **"mystiske droner"** - der ofte sværmer i grupper, udfører sofistikerede manøvrer og trodser let identifikation - kan repræsentere enten en ny overvågningsteknologi (jordbaseret eller fremmed) eller en fortsættelse af UAP-overvågning under dække af droner. Mønsteret begyndte omkring begyndelsen af 2010'erne og er blevet mere udtalt. Afgørende er det, at de ofte er målrettet mod **militærbaser, atomanlæg og andre strategiske steder**, ligesom klassiske UFO'er gjorde i 1940'erne-60'erne. Dette rejser spørgsmålet: Er disse virkelig droner (måske udenlandske fjender eller sorte projekter), eller bliver de UAP'er stemplet som droner for at undgå stigmatisering?

Et tidligt eksempel: I **2014-2015** rapporterede Frankrig en bølge af små droner over sine atomkraftværker ([theguardian.com](https://www.theguardian.com)). Tilsvarende havde det **amerikanske atomkraftværk Palo Verde (Arizona) et dramatisk møde den 29.-30. september 2019, da sikkerhedspersonalet ustraffet observerede en sværm af fem eller seks store droner**, der fløj rundt om reaktorerne om natten ([nrc.gov](https://www.nrc.gov)) ([dronexl.co](https://www.dronexl.co)). En senere meddelelse fra FOIA afslørede, at **24 amerikanske atomkraftværker fra 2015-2019 havde mindst 57 uforklarlige droneangreb** ([ground.news](https://www.ground.news)). Disse droner fløj ofte i formation, holdt sig oppe i luften langt længere end kommercielt tilgængelige droner og overhalede sikkerhedshelikoptere. Ingen blev taget til fange, og deres operatører forbliver ukendte ([limaohio.com](https://www.limaohio.com)) ([limaohio.com](https://www.limaohio.com)). Nuclear Regulatory Commission og FBI var forvirrede. Nogle embedsmænd mistænkte privat et **nationalstatsligt spionprogram**, mens andre hviskede: "måske er det ikke herfra." Det faktum, at disse sværme samles over atomkraftværker, minder om 1960'erne og 70'erne, hvor UFO'er gentagne gange dukkede op over amerikanske og sovjetiske atommissilbaser, nogle gange med missiler til at blive ødelagt. Det antyder, at **den, der står bag, har en stor interesse i vores atomvåbenkapaciteter** - et træk, der ofte tilskrives NHI'er, der overvåger menneskelige masseødelæggelsesvåben.

Flytning til militærbaser: I **december 2019 - januar 2020** var landdistrikterne i Colorado og Nebraska overvældet af rapporter om store droner, der fløj gittermønstre om natten over sletterne (hvor atommissilsiloer er spredt). Lokale sheriffer, FAA og USAF benægtede ejerskab og løste aldrig problemet ([sandboxx.us](https://www.sandboxx.us)) ([theguardian.com](https://www.theguardian.com)). Derefter, i **slutningen af 2023 og 2024, indtraf endnu flere direkte hændelser** ved centrale militærinstallationer. Det

primære eksempel er **Joint Base Langley-Eustis (Langley AFB) i Virginia**, hjemsted for F-22 Raptor-jagerflyene og centrale luftvåbenkommandoer. I *juli 2024* dukkede rapporter op (via *The War Zone* og senere bekræftet af Pentagon), der **fra slutningen af december 2023 til begyndelsen af januar 2024 oplevede Langley AFB 17 dage i træk med uidentificerede droner, der sværmede i dets luftrum** ([whro.org](https://www.whro.org)). Flyvefolk observerede dronerne - som nogle gange fremstod som grupper af lys - og basens sikkerhed blev udløst. Trods dette kunne dronerne ikke angribes, fordi de ikke åbenlyst angreb (og måske tøvede man med at risikere at skyde i nærheden af nabolag i henhold til reglerne for engagement). Pentagons talskvinde anerkendte indtrængen og bemærkede, at de *"ikke udviste fjendtlige hensigter"*, men at deres kilde stadig var under efterforskning ([whro.org](https://www.whro.org)).

Disse droner fløj endda over den tilstødende **flådestation Norfolk** og krydsede James River til Langley ([whro.org](https://www.whro.org)), hvilket antydede en betydelig rækkevidde. Wall Street Journal rapporterede om dette i oktober 2024 og bragte det til national opmærksomhed ([whro.org](https://www.whro.org)) ([whro.org](https://www.whro.org)). Omkring samme tid krævede senatorer og kongresmedlemmer (f.eks. senator Tim Kaine) svar, frustrerede over manglende identifikation ([foxnews.com](https://www.foxnews.com)). Til dato er der ikke kommet nogen offentlig forklaring.

I **december 2024** måtte **Wright-Patterson AFB i Ohio** – historisk set forbundet med UFO-lore som opbevaringsstedet for Roswell-vrag – **lukke sit luftrum i timevis** på grund af flere droner, der trængte ind over basen om natten ([limaohio.com](https://www.limaohio.com)) ([limaohio.com](https://www.limaohio.com)). Basens talsmand bekræftede observationer af små ubemandede luftfartøjer i varierende størrelser, første gang sådan aktivitet blev set der ([limaohio.com](https://www.limaohio.com)). Dette fik flyveoperationerne til at stoppe, indtil dronerne forsvandt. Samtidig blev der foretaget anholdelser i Boston af personer, der fløj droner i nærheden af en lufthavn, men disse var sandsynligvis uafhængige (bare uheldig timing) ([limaohio.com](https://www.limaohio.com)). Regeringen udtalte, at dronerne i disse begivenheder ikke syntes at være udenlandsk militær (de sagde forsigtigt "ingen beviser for udenlandsk statshandling" indtil videre) og ikke udgjorde kendte trusler – men det alarmerende er, at **de ikke havde/har nogen idé om, hvem der gør dette, eller hvorfor** ([limaohio.com](https://www.limaohio.com)).

Forbindelsen **mellem fortid og nutid** er mønsteret af **vedvarende, mystiske luftangreb over strategiske steder**. I 1940'erne og 60'erne kaldte vi dem flyvende tallerkener og UFO'er. Nu kalder vi dem droner eller UAV'er. Det er tænkeligt, at flyvende tallerkener (eller endda MJ-12's eget hemmelige fartøj) **maskerer deres tilstedeværelse ved at udnytte drone-betegnelsen**. Fra MJ-12's perspektiv er det en bekvem forklædning at tillade disse hændelser at blive set, men at tilskrive dem droner - det undgår ordet "UFO" og holder medierne og offentligheden i en teknologisk tankegang (dvs. tror, det sandsynligvis er Kina eller Rusland).

Man kunne spørge: Kunne disse være avancerede droner fra en modstander, der undersøger vores forsvar? Muligvis, men de viste kapaciteter (lydløs operation, lang udholdenhed, koordinerede sværme) er i mange tilfælde hinsides kendt teknologi fra nogen nation. Det ville også være en ekstrem provokation gentagne gange at krænke en atombase eller Langley; hvis en fremmed magt blev opdaget, kunne det være casus belli. Manglen på politiske konsekvenser antyder, at der ikke blev fundet nogen gerningsmand – hvilket igen peger på "en anden". I ufologiske kredse mener nogle, at disse "droner" faktisk kunne være små UAP-sonder (måske NHI AI-droner), der kortlægger vores faciliteter – i bund og grund en **løbende rekognoscering foretaget af NHI'er**, der har fundet sted i årtier. Andre spekulerer i, at de kunne være **vores**

egget hemmelige sorte projektfartøj – måske resultatet af reverse engineering (dvs. vores forsøg på at duplikere udenjordiske sonder). Hvis det er sidstnævnte, er det ironisk nok stadig forbundet med MJ-12, da det ville være deres programtestteknologi på de faktiske baser (men hvorfor skræmme deres egne folk? Medmindre de tester responsen). Førstnævnte (NHI-overvågning) er historisk set mere plausibel, da den stemmer overens med tidligere bølger som NORAD-alarmen i 1975 (ufoer over strategiske luftkommandobaser).

Disse moderne dronebølger er således sandsynligvis knyttet til det samme skyggefulde samspil mellem militæret og NHI'erne. **MJ-12's nuværende efterfølgere er helt sikkert klar** over, hvad disse virkelig er. Det er værd at bemærke, at en repræsentant ved høringen i november 2023 spurgte Elizondo, om de avancerede overvågningsbaser for fartøjer kunne være "rumvæsener eller private", og han svarede "Måske begge dele" ([space.com](https://www.space.com)). Dette kryptiske svar understøtter ideen om, at nogle invasioner kan være rumvæsener, andre kan være private eller hemmelige aktiver eller en blanding (private virksomheder med rumvæsenteknologi).

Den **nylige Wright-Patt-hændelse** er symbolsk interessant – Wright-Patt er der, hvor vraget af Roswell angiveligt endte, og nu 77 år senere har "mystiske droner" lukket dens luftrum. Cirklen er næsten sluttet. Hvis MJ-12-rester stadig opererer fra Wright-Patt (hvor luftvåbnets UAP-kontor, NASIC, også er placeret), så at sige **banker fænomenet måske på deres dør**. Eller det kunne endda være en MJ-12-sikkerhedsøvelse. Sandheden er ikke klar, men kontinuiteten af disse begivenheder tyder på, at fænomenet er *igangværende* og tilpasser sig vores forventninger.

Konklusionen er, at forbindelsen mellem tidligere UFO-bølger og nuværende dronesværme er stærk. Begge er rettet mod de mest følsomme steder; begge undgår aflytning; begge skaber intern alarm og søger efter svar; og begge ender med at blive uløste offentligt. Dette indikerer, at trods over 70 år **fortsætter kernemysteriet** - uanset hvad MJ-12 har lært, har det ikke afsluttet disse indtrængen. Hvis noget, er tempoet og dristigheden steget (droner over en aktiv jagerbase i to uger i træk!). Vi er muligvis vidne til en langsom eskalering som forberedelse til noget (enten afsløring eller en fremtidig konfrontation). MJ-12, hvis han stadig trækker i trådene, kæmper sandsynligvis for at holde disse hændelser prosaisk mærket. Men efterhånden som begivenhederne forværres, kan de gamle taktikker mislykkes - hvilket kan føre til et potentielt bristepunkt i hemmeligholdelsen.

Moderne regeringshemmelighed og -tilsyn: Shellenbergers vidnesbyrd fra 2023

Den 13. november 2023 vidnede den undersøgende journalist **Michael Shellenberger** for Underudvalget i Repræsentanternes Hus i en høring med titlen "Uidentificerede anomale fænomener: Afsløring af sandheden". Shellenberger, kendt for omhyggelig rapportering om UAP-whistleblowere, præsenterede en detaljeret tidslinje over UAP-relaterede begivenheder og regeringens håndtering af dem. Hans vidneudsagn er en værdifuld opsummering af, hvordan hemmeligholdelse er blevet håndhævet, og hvordan den endelig kan være ved at bryde sammen.

Shellenberger rapporterede, at ifølge flere kilder *har "den udøvende magt håndteret UAP/NHI-spørgsmål uden Kongressens viden, tilsyn eller godkendelse"* i årtier (oversight.house.gov). Med andre ord **eksisterede et hemmeligt bureaukrati (i bund og grund MJ-12) uden for de normale kontrolmekanismer**. Han fremhævede, at når whistleblowere som Grusch trådte frem, blev de udsat for gengældelse og smædeforsøg (oversight.house.gov) (oversight.house.gov). Dette demonstrerer de **aktive foranstaltninger**, der stadig træffes for at opretholde hemmeligholdelse. Shellenberger diskuterede også historiske hændelser med desinformation, såsom hvordan luftvåbnets OSI brugte desinformation om en ufolog i 1980'erne (sandsynligvis med henvisning til Paul Bennewitz-affæren) til at dække over følsomme programmer (oversight.house.gov). Dette viser et mønster: Regeringen gav nogle gange bevidst UFO-tilhængere falske oplysninger for at mudre vandet (for eksempel for at distrahere fra stealth-flytests), en strategi, der også kunne genbruges for at skjule ægte NHI-programmer.

En særlig afslørende del af Shellenbergers tidslinje involverer **"Wilson-Davis"-noterne og relaterede oplysninger fra 1990'erne/begyndelsen af 2000'erne** : Den beskriver, hvordan admiral Thomas Wilson (J-2 of Joint Chiefs), der blev nægtet adgang til et UFO-styrtshentningsprogram i 1997, fik at vide, at han ikke havde et behov for at vide det, og at **"MJ-12" var blevet erstattet af en anden kode** med en tilsvarende hemmelig gruppe (oversight.house.gov) (oversight.house.gov). Wilson var rasende, men kunne i sidste ende ikke trænge ind i SAP. Dette stemmer overens med Shellenbergers pointe om, at der findes særlige adgangsprogrammer, der beskæftiger sig med UAP, og som omgår normalt tilsyn (oversight.house.gov). Han nævnte yderligere, at **kongresledere som senatorerne Rubio og Gillibrand offentligt har anerkendt troværdige whistleblowere med høj sikkerhedskontrol, der er bange for deres sikkerhed** (oversight.house.gov). Rubios citat om, at "hvilket incitament ville så mange mennesker med den slags kvalifikationer have til at finde på noget?" (oversight.house.gov), understreger troværdigheden af disse påstande. Gillibrands indrømmelse af ikke at kunne få direkte svar på SAP'er og siger *"Jeg ved ikke, om vi nogensinde kommer til bunds i det"* (oversight.house.gov), er sigende – det viser, at selv Senatets tilsynsudvalg er blevet bremsat, sandsynligvis af MJ-12-efterfølgeren.

Shellenberger nævnte også kodenavnet **"Immaculate Constellation"**, som hans kilder identificerede som et aktuelt program til at finde fly efter styrt, der involverer luftfartsentreprenører (c-span.org). Dette er bevis på, at der selv i dag findes specifikke navngivne indsatser i den sorte verden, der fokuserer på UAP-materialer - præcis hvad MJ-12 ville være blevet til. Han argumenterede for, at der *"ikke er nogen begrundelse for dette niveau af hemmeligholdelse"*, og at cover-up'en har involveret miskreditering af vidner (newsnationnow.com) (newsnationnow.com). Shellenberger selv har sammen med journalister som Leslie Kean og andre været nøglen til at bringe legitimitet til dette emne i mainstream-medierne, hvilket signalerer, at hemmeligholdelsens kvælertag kan være ved at svækkes under offentligt pres og whistleblowerbeskyttelse.

Ved høringen udtrykte medlemmer af Repræsentanternes Hus fra begge partier deres beslutsomhed om at grave yderligere. Repræsentant Nancy Mace bemærkede AARO's manglende gennemsigtighed og satte spørgsmålstejn ved, hvorfor budgettet og aktiviteterne er så hemmelige, hvis der ikke er noget, (space.com) (space.com). Andre, som Repræsentant Garcia, understregede behovet for at forfølge sandheds- og datadrevet efterforskning (space.com) (space.com). Det faktum, at Kongressen afholdt flere UAP-høringer i 2022-2023 (en i juli 2023 inklusive Grusch, og en anden i november 2023 med Elizondo, Shellenberger og

andre), viser et skift: **en revne i MJ-12's rustning**. Kongressen lugter blod i vandet - følelsen af, at de er blevet løjet for i årevis.

Shellenbergers beretning gør det dog klart, at hemmelighedsfuldhedsfraktionen ikke giver efter let. Der er sandsynligvis embedsmænd og tidligere embedsmænd (nogle af navnene, der dukker op, inkluderer visse CIA- og USAF-figurer gennem årene), der stadig forsøger at afvise alt dette som nonsens eller at bruge stigmatiseringen mod whistleblowere. Høringen berørte også AARO, og hvordan det kan være **ineffektivt eller uvilligt** til at adressere ældre programmer ([space.com](#)). Elizondo antydede direkte, at AARO enten ikke kan eller vil finde sandheden på grund af hvor opdelte de ældre programmer er ([space.com](#)).

I bund og grund præsenterede Shellenbergers vidneudsagn fra 2023 – kombineret med Elizondos og andres – en **de facto anklage mod MJ-12-systemet** : den argumenterede for, at vital viden ulovligt er blevet tilbageholdt fra det amerikanske folk og dets repræsentanter, og at dette har hæmmet videnskabelige fremskridt (f.eks. energigennembrud) og undermineret tilliden til regeringen. Det er et scenarie, hvor en hemmelig "skyggegruppe" tilegnede sig magt, og nu kæmper de demokratiske institutioner for at generobre tilsynet.

Man kunne sammenligne det med Church Committee i 1970'erne, der afslørede CIA-misbrug – men her er indsatsen kosmisk. En central reference, Shellenberger kom med, var at citere DNI John Ratcliffes udtalelse om, at UAP demonstrerer "*teknologier, som vi ikke har og ikke er i stand til at forsvare os imod.*" ([oversight.house.gov](#)), og at mange observationer forbliver uforklarlige. Dette er betydningsfuldt, fordi det er en officiel anerkendelse af, at der er noget derude ud over vores nuværende teknologi. Det antyder, at disse hemmelighedsbevogtere måske heller ikke har løst gåden, eller at Ratcliffe ikke blev briefet, og at begge implikationer, når man taler fra et udenforstående synspunkt, er foruroligende.

Kort sagt er Shellenbergers vidneudsagn en *milepæl inden for gennemsigtighed*. Det bruger troværdig insiderinformation og omhyggelig research til at kortlægge det hemmelige landskab, der er formet af MJ-12 og dens efterkommere. I vores øjemed bekræfter det, at **MJ-12's indflydelse strækker sig ind i nutiden** - blot nu trukket frem i lyset af en koalition af reformatorer (whistleblowere, journalister og nogle politikere). Det fremhæver også, at **den nuværende regeringshemmelighed om useriøse handlinger fortsat er dybt forankret**, men måske ikke længe. Presset for afsløring af useriøse handlinger er på sit stærkeste punkt i historien, og Shellenbergers arbejde er centralt for dette: ved at levere en evidensbaseret fortælling, der binder fragmenterne sammen, giver han Kongressen og offentligheden en tråd at trække i.

Således er nutidens hemmeligholdelse i bund og grund den endelige kamp for MJ-12: enten formår de at genbegrave den, eller også bryder gennemsigtighedskræfterne den op. Høringerne i Tilsynsudvalget i 2023 indikerer, at sidstnævnte langsomt kan ske. I næste afsnit vil vi overveje, hvad dette kan føre til, ved at skitsere flere mulige fremtider.

Fem mulige fremtider: Hemmeligholdelse, afsløring og NHI-indflydelsesscenarier

Fremadrettet er der flere baner, som UFO/UAP-sagaen kan tage i de kommende år. Vi skitserer **fem mulige fremtidsscenarier**, fra fortsat hemmeligholdelse til fuld afsløring, inklusive antagelser om NHI's indflydelse:

1. **Fortsat dyb hemmeligholdelse (Forlænget status quo)** — I denne fremtid formår MJ-12-efterfølgergruppen at bevare kontrollen. Trods pres fra Kongressen støder enhver efterforskning på en mur af benægtelse og mangel på håndfaste beviser. Offentligheden mister gradvist interessen, efterhånden som observationer bortforklares eller nedtones. AARO og eventuelle nye UAP-kontorer forbliver uigennemsigtige. I bund og grund "**vinder**" **hemmeligholdelsen** for tiden: Regeringen hverken bekræfter eller benægter fuldt ud noget, og emnet trækker sig tilbage til periferien. NHI'er ville fortsætte deres aktiviteter i det skjulte. Dette scenarie kunne opstå, hvis ingen definitive beviser (f.eks. ubestridelig video, en offentlig landing) fremtvinger problemet. Omkostningerne ville være vedvarende mistillid og mistede videnskabelige muligheder. I denne tidslinje går der måske yderligere et par årtier, før en ny katalysator dukker op til at genoptage afsløringen.
2. **Delvis afsløring med kontrolleret fortælling** — I dette scenarie indrømmer regeringen visse fakta, men fordrejer dem for at opretholde autoritet og ro. For eksempel kan den indrømme, at "ja, der har været nedstyrtninger af avancerede fartøjer", men fremstille det som **muligvis fremmed eller endnu ikke forstået**, uden at indrømme fremmed oprindelse. Eller de kan anerkende eksistensen af et hemmeligt program (for at formilde Kongressen), men klassificere de fleste detaljer under national sikkerhed. En anden version kan involvere at afsløre ét aspekt (f.eks. UAP er virkelige og ikke lavet af os), mens **man udelader elementer af fremmed biologi eller kontakt**. Denne halve afsløring kan ledsages af ren dokumentation eller en udvalgt "godkendt" whistleblower, der bekræfter noget hardware, men siger "ingen beviser for interaktion med rumvæsner". Motivet ville være at tilfredsstille offentlighedens nysgerrighed og lovgivningsmæssige krav, men samtidig undgå samfundets chok eller ansvar (f.eks. for bortførte eller tilbageholdt teknologi). NHI'er kan give samtykke til dette begrænsede ophold, hvis det ikke afslører deres tilstedeværelse fuldt ud. Dette scenarie kan tjene som et springbræt, der forbereder offentligheden gradvist.
3. **Fuld åbenhed og gennemsigtighed** — Dette er det idealistiske scenarie, som mange UFO-aktivister håber på: Den amerikanske regering (måske presset af flere whistleblowere eller uomtvistelige beviser) afholder en omfattende afsløringsbegivenhed. De afslører, at udenjordiske intelligenser har besøgt Jorden, at fartøjer og lig er blevet fundet, og at en hemmelig gruppe (MJ-12) har studeret disse med stigende succes. De fremlægger materiel bevismateriale (metallegeringer, måske fotos af fartøjer og enheder, afklassificerede rapporter) for at understøtte påstandene (rollcall.com). I denne fremtid kan embedsmænd også anerkende tidligere fejl — undskyldte for hemmeligholdelse eller misinformation (svarende til hvordan nogle hemmelige programmer fra den kolde krig senere er blevet anerkendt). **Eksistensen af udenjordiske intelligenser bliver en accepteret kendsgerning**, og regeringer verden over følger sandsynligvis efter med deres egne indrømmelser (da hvis USA afslører, kan andre som Rusland eller Kina hurtigt sige "os også"). Dette scenarie ville

markere et vendepunkt i menneskets historie og effektivt afslutte en 75-årig sandhedsembargo. Det ville muliggøre åbent samarbejde med forskere for at studere genvundet teknologi eller biologi, hvilket potentielt kan føre til hurtige fremskridt (inden for energi, fremdrift, medicin), hvis det håndteres etisk. Samfundet ville gennemgå en tilpasningsperiode, efterhånden som religiøse, filosofiske og sikkerhedsmæssige implikationer bearbejdes. Institutioners troværdighed kan lide på kort sigt ("de løj for os i årevis"), men kan genoprettes ved en ærlig tilgang til at bevæge sig fremad. NHI'er kan selv blive mere åbenlyse efter en sådan afsløring og måske endda initiere mere direkte kontakt med menneskeheden som helhed snarere end skyggehandler. Dette scenarie kan opstå, hvis stigende beviser og whistleblower-vidneudsagn bliver for omfattende til at ignorere - i det væsentlige hvis MJ-12's efterfølgere indser, at de risikerer at miste al troværdighed og vælger at arbejde sammen med valgte ledere for at afsløre på en kontrolleret måde snarere end at lade det fremtvinges af for eksempel en ukontrolleret lækage eller en ubestridelig masseobservation.

4. **Afsløring via ukontrolleret begivenhed (tvungen afsløring)** — I denne fremtid er afsløring ikke et valg fra myndighedernes side, men tvungen af eksterne eller ukontrollerbare faktorer. Dette kan være en **NHI-drevet begivenhed** — for eksempel kan NHI'er beslutte at afsløre sig selv i massevis, optræde åbent i vores himmel eller udsende en besked globalt, hvilket ikke giver regeringer andet valg end at indrømme, hvad de ved. Alternativt kan en større hændelse som et UAP-styrt i et befolket område med live-dækning eller et NHI-fartøj, der lander offentligt, forekomme. En anden mulighed er en massiv datalækage: nogen frigiver uomstredelige dokumenter eller videoer fra et styrtprogram til internettet (for eksempel en utilfreds insider eller endda et AI-hacker-scenarie). I disse tilfælde kolliderer hemmeligholdelsessystemet natten over. Regeringen ville være nødt til at kæmpe for at reagere og sandsynligvis bekræfte så meget som nødvendigt. Denne vej til afsløring ville være kaotisk — potentielt forårsage offentlig panik eller forvirring, fordi det sker pludseligt uden forberedelse. Der kan være modreaktion mod de institutioner, der skjulte sandheden, muligvis juridiske konsekvenser (f.eks. gruppesøgsmål fra dem, der føler sig skadet af cover-up'en). Det kan dog også forene menneskeheden ud af chok og fascination. Hvis NHI'er selv fremtvang afsløringen, kan det komme med deres egen fortælling, som kan omgå regeringens filtre - måske præsenterer de sig selv som velvillige observatører eller, mindre ideelt set, som krav, vi skal lytte til. Dette scenarie er risikabelt, fordi det mangler den ledende hånd af ansvarlig afsløring; fortællinger kan løbe løbsk i starten. Men i sidste ende fører det også til, at menneskeheden ved, at vi ikke er alene.
5. **Undertrykkelse og tilbageførsel, eller mørke udfald** — Denne fremtid er det modsatte af optimisme om fuld åbenhed: Den involverer enten hårdhændet undertrykkelse eller en negativ vending i begivenhederne. For eksempel kan regeringen aktivt **slå ned** på whistleblowere og journalister og dermed styrke hemmeligholdelsen. Hvis de globale spændinger stiger (f.eks. en større krig), kan gennemsigtighed i UAP blive lagt på hylden på ubestemt tid under krigstidsregler for hemmeligholdelse. Eller måske skabes en konstrueret "falsk flag"-begivenhed — f.eks. at forfalske en fjendtlig UFO-hændelse — for at retfærdiggøre undtagelsestilstand eller mere hemmeligholdelse (nogle har teoretiseret, at det ultimative kort, MJ-12 kan spille for at opretholde kontrollen, er at iscenesætte en fremmed trussel og derved samle verden under deres hemmelige lederskab for at undgå at opgive magten). Et andet mørkt udfald kunne være, at sandheden kommer frem, men håndteres forkert, hvilket resulterer i udbredt frygt, social forstyrrelse eller endda vold mod dem, der opfattes som medskyldige i at

dække over den. Alternativt, hvis det viste sig, at nogle NHI'er havde infiltreret dybt med onde hensigter, kunne afsløring afsløre ubehagelige sandheder om menneskelig magtesløshed eller sammensværgelse, der kunne destabilisere tilliden til regeringsførelse eller endda udløse konflikt (f.eks. hvis folk troede, at visse ledere var under fremmed indflydelse - et scenarie for konspirationsdrevet civil uro). I værste fald kan en **faktisk fjendtlig NHI-konfrontation** forekomme: selvom der indtil videre ikke er tegn på åbenlys fjendtlighed, frygter nogle fremtidig konflikt. Hvis en sådan konflikt brød ud (som NHI'er, der sætter infrastruktur ud af spillet, eller en militær konflikt i rummet), ville hemmeligholdelsen ende på en meget traumatisk måde, og menneskeheden ville være nødt til at kæmpe eller forhandle fra en ugunstigt stillet position. Dette dystre scenarie er mindst ønskeligt og i bund og grund et tab for afsløringen (på bekostning af en global krise).

Hvert scenarie involverer forskellige roller for NHI'er. I nogle (1 og 5) forbliver deres indflydelse skjult eller potentielt skadelig. I andre (2 og 3) er de passive baggrundsspillere, mens mennesker bestemmer, hvad de skal gøre, og i 4 er de aktive drivkræfter bag afsløringen.

Fra perspektivet af MJ-12's eftermæle er den **mest gavnlige fremtid** sandsynligvis #3: Fuld, men velforvaltet afsløring, anerkendelse af sandheden med beviser og indledning af en ny æra af gennemsigtighed. Dette opfylder deres oprindelige pligt (at beskytte sikkerhed), men på en måde, der i sidste ende tjener menneskehedens bredere interesse, når hemmeligheden er uholdbar. Den **mest farefulde fremtid** er #5, hvor enten autoritær hemmeligholdelse sejrer (forsinker menneskelig fremgang) eller afsløring sker under katastrofale forhold (hvilket kan føre til panik eller konflikt).

I betragtning af den nuværende udvikling – kongreshøringer, beskyttelse af whistleblowere, voksende offentlig accept (nylige meningsmålinger viser, at et flertal af amerikanere mener, at regeringen skjuler viden om UFO'er) – kan vi være på vej mod scenarie 2 eller 3 på kort sigt. **Scenarie 2 (delvis afsløring)** kan forekomme som en midlertidig foranstaltning: for eksempel måske en meddelelse i det næste år om, at "ikke-menneskelige fartøjer er blevet bjærget", men uden direkte at nævne rumvæsener. Derefter, efterhånden som den offentlige diskurs modnes, kan scenarie 3 (mere afsløring) følge inden for et årti, inklusive anerkendelse af kontakt med væsener.

Det er også muligt at kombinere scenarier: f.eks. kan delvis afsløring blive overhalet af en ukontrolleret begivenhed, der presser den til fuld styrke. Eller fortsat hemmeligholdelse kan pludselig brydes af en tvungen begivenhed (#1 derefter #4). Regeringer vil sandsynligvis forsøge at undgå #4 og #5 på grund af ustabilitet, så hvis de fornemmer noget nært forestående (som øget UAP-synlighed), kan de foregribe med #2 eller #3 for at bevare en vis kontrol over fortællingen.

Under alle omstændigheder er de kommende år afgørende. Vi står ved en korsvej, der minder om de sene stadier af en langtrukken kold krig, som en insider inden for hemmeligholdelse angiveligt sagde: *"Vi har været involveret i en hemmelighedskrig - og det er tid til, at den slutter."* Menneskehedens forhold til potentielle NHI'er hænger i en tynd tråd af, hvordan vi går fra en æra med hemmelig styring (MJ-12's æra) til en æra med åbent engagement.

Vil MJ-12's endelige arv være en oplyst afsløring, eller vil den hænge fast i skyggerne? Analysen i denne rapport peger stærkt på, at bevisernes vægt og whistleblowernes mod hælder os mod afsløring. Sandheden - **at vi ikke er alene - vil sandsynligvis forme vores civilisations fremtid**. Det er altafgørende at forberede sig ærligt og ansvarligt på den, og at forstå historien (som vi har forsøgt her) er en vigtig vejledning for vejen fremad.

Konklusion

Denne rapport har undersøgt Majestic-12's (MJ-12's) rolle i udformningen af den amerikanske regerings håndtering af UAP-fænomenet fra den tidlige kolde krig til i dag, under antagelsen om, at MJ-12 var virkelig og udviklede sig under forskellige navne. Vi undersøgte, hvordan centrale MJ-12-personer som **Dr. Vannevar Bush** og **Dr. Donald Menzel** hjalp med at etablere et regime af hemmeligholdelse og benægtelse, der varede i årtier. Vi så beviser på bevidst **undertrykkelse af data** - fra Menzels ødelæggelse af astronomiske arkiver til den stille afvisning af forvirrende observationer som **Palomar-transienterne i 1952** - alt sammen med det formål at holde UFO'er ude af officiel og offentlig kontrol. Vi gennemgik overbevisende førstehåndsberetninger fra **Roswell-hændelsen**, hvor vidner konsekvent beskriver et udenjordisk styrt og en cover-up på højt niveau, formodentlig MJ-12's indledende operation. Vi analyserede den kontroversielle **SOM1-01-manual** og fandt dens detaljer overraskende i overensstemmelse med historiske klassificeringspraksisser fra 1954, hvilket understregede påstandene om, at MJ-12 i midten af 50'erne havde formelle processer til at finde og inddæmme UFO-styrt.

Fremadrettet betragtede vi **Dan Shermans afsløringer** af et hemmeligt intuitivt kommunikationsprogram mellem mennesker og rumvæsener, hvilket fremhævede dybden af det samarbejde, der sandsynligvis udviklede sig – hvilket indikerer, at MJ-12 ikke kun skjulte UFO'er, men også aktivt samarbejdede med nationale sundhedsinstitutioner (NHI'er). Vidnesbyrd fra insidere som **Don Phillips** og **Bill Uhouse** understøttede, at **reverse engineering-programmer og endda fælles projekter mellem mennesker og rumvæsener** i slutningen af det 20. århundrede var i gang i ekstrem hemmelighed. **Philip Corsos** beretning om at introducere rumvæsenteknologi i industrien i 1960'erne antyder, hvordan MJ-12 påvirkede den teknologiske udvikling, samtidig med at den opretholdt benægtelsen. **David Gruschs whistleblowing fra 2023**, sammen med **Luis Elizondos** udtalelser, bekræfter i det væsentlige fortsættelsen af disse ældre programmer og de længder, en hemmelig gruppe er gået for at holde dem skjult. Sagen om **Lorraine Cordini** giver et sjældent glimt af, hvor dybt denne hemmeligholdelse kan påvirke almindelige mennesker fanget i ekstraordinære begivenheder – en bortført person reddet af militæret, kun for at få oplevelsen slettet fra optegnelserne, hvilket understreger den menneskelige indvirkning af disse politikker.

Rapporten trak også paralleller mellem historiske UFO- "**bølger**" og moderne "**mysteriedrone**"-**indgreb** over nukleare og militære områder. Disse paralleller antyder stærkt, at det grundlæggende fænomen - og efterretningstjenesten bag det - fortsat er aktivt. Uanset om det kaldes "flyvende tallerkener" eller "droner", fortsætter mønsteret for overvågning og engagement med vores strategiske kapaciteter. Denne kontinuitet antyder, at den amerikanske hemmelige forvaltning af UAP'er (MJ-12's ansvarsområde) stadig testes og måske belastes af fænomenets stigende synlighed.

Det er vigtigt at bemærke, at **Michael Shellenbergers nylige vidneudsagn** blev analyseret som en aktuel prøvesten. Det beviser, at **kulturen med ekstrem hemmeligholdelse bliver udfordret** på højt niveau. Kongresmedlemmer anerkender åbent, at troværdige insidere har talt om hemmelige UAP-hentningsprogrammer, der selv er blevet holdt skjult for dem (oversight.house.gov)(oversight.house.gov). Udtrykket "Immaculate Constellation" blev offentliggjort som et påstået kodenavn, noget der ville have været utænkeligt for bare få år siden. Disse udviklinger tyder på, at vi sandsynligvis er ved slutpunktet for UFO-dækningen: enten et gennembrud i gennemsigtighed eller en fordobling af tæppet.

Endelig skitserede vi fem spekulative **fremtidsscenarier**, der spænder fra en fortsættelse af hemmeligholdelse til en transformerende afsløring. Disse er ikke så meget forudsigelser som muligheder baseret på nuværende udviklingsforløb. Det mest optimistiske resultat er en **fuldstændig afsløring**, hvor menneskeheden integrerer viden om NHI'er åbent og drager fordel af den. Mere forsigtige resultater involverer gradvis eller delvis frigivelse af information. Og de værste involverer enten fortsat undertrykkelse eller en uordnet afsløring, der kan skabe kaos.

I betragtning af alle beviser og tendenser er der stærke grunde til at være håbefuldt om, at sandheden vil komme frem på en ansvarlig måde. Whistleblownernes mod som Grusch, forskeres flid som Friedman og Shellenberger og den voksende tværpolitiske stræben efter svar indikerer et historisk skift. Hvis MJ-12 var vogter af denne hemmelighed, ser det ud til, at hemmeligheden bliver for stor og etisk byrdefuld til længere at beskytte. Som **Luis Elizondo** veltalende advarede: *"Overdreven hemmeligholdelse har ført til ugerninger... alt sammen for at skjule, at vi ikke er alene."* (space.com). Gennemsigtighed er modgiften mod disse ugerninger.

Afslutningsvis, forudsat at MJ-12 eksisterede og har indflydelse, er dens rolle i UAP's historie dybtgående. Den lykkedes med sit oprindelige mandat om at forhindre offentlig panik og udnyttelse fra fjenden i 1940'erne/50'erne og købte dermed tid til at forstå fænomenet. Denne succes kom dog med omkostninger: videnskabelig stagnation i UFO-sandheden, offentlig mistillid og muligvis krænkelse af principperne om åbent demokrati. Nu, over 75 år efter Roswell, står vi på et tidspunkt, hvor MJ-12's **hemmelige præstationer** (genfundet fartøj, muligvis etableret kontakt med udenjordiske) kan blive **menneskehedens præstationer**. Historiens bue kan være ved at bøje mod afsløring: Når klassificerede beviser møder offentlighedens krav og etiske imperativer, må hemmeligholdelse vige.

Majestic-12's lange saga – fra Dr. Bushs briefing til præsident Truman i 1947 til insidere, der briefer Kongressen i 2023 – kan snart kulminere i den endelige afsløring af, at vi deler dette univers med andre intelligenser. Overgangen, hvis den håndteres godt, kan markere starten på et nyt kapitel med gennemsigtighed og måske endda samarbejde mellem arter ud af skyggerne. MJ-12's rolle i udformningen af UAP-politikken vil derefter blive bedømt af historikere med fuld information. Det vil sandsynligvis være en blandet arv: en med ekstraordinær beskyttelse i ekstraordinære tider, men også måske **overivrig hemmeligholdelse**, der overlevede sin nytteværdi.

Det, der er sikkert, er, at **UAP-fænomenet er reelt og vedvarende**, og jo mere vi studerer det offentligt, jo mere kan vi erstatte frygt og spekulation med viden. Denne rapport har til

formål at sammenstykke denne skjulte historie og pege mod en fremtid, hvor emnet kan diskuteres rationelt og åbent, med den erkendelse, at universet er mere komplekst - og mere beboet - end vi engang troede. Tæppet for MJ-12's hemmeligholdelse er ved at flosse; bag det ligger en større virkelighed. Menneskehedens parathed til at se denne virkelighed i øjnene vil afgøre, hvilken af de skitserede fremtider der indtræffer.

Håbet er, at visdommen sejrer, og at vi vælger en vej præget af **viden, åbenhed og beredskab** til vores rolle i et bredere kosmisk samfund – en rolle, som MJ-12 måske har forberedt os på bag kulisserne hele tiden. De kommende år vil afsløre, om dette håb bliver realiseret.

Referencer

- Friedman, ST (1996). *Top Secret/Majic*. (Friedmans undersøgelse af MJ-12-dokumenter og Donald Menzels hemmelige tilladelse) (arxiv.org) (science.howstuffworks.com).
- Sarbacher, RI — Memo og interviews (1983), der bekræfter V. Bushs involvering i forskning i UFO-ulykker (science.howstuffworks.com) (science.howstuffworks.com).
- Menzel, DH — NSA-personalemappe (afklassificeret), der bekræfter Menzels sikkerhedsgodkendelse og klassificerede arbejde (arxiv.org).
- Villarroel, B. et al. (2023). *En lys tredobbelt transient, der forsvandt inden for 50 minutter*. *MNRAS*, 527 (3), 6312. (Opdagelsen af den transiente Palomar-hændelse i 1952) (arxiv.org) (universetoday.com).
- 1952 Washington UFO Flap — Samtidige rapporter og luftvåbnets filer (se Peebles, Curtis. *Watch the Skies!*, 1994) (universetoday.com) (universetoday.com).
- JANAP 146(C) (1954) — Fælles protokol fra hæren, flåden og luftvåbnet om CIRVIS-rapporter (mundkurvsordre for civile piloter om UFO-rapportering) (oversight.house.gov).
- Roswell-vidneerklæringer — f.eks. **brigadegeneral Thomas DuBoses erklæring (16. september 1991)**, der bekræfter dækhistorien om vejrballonen (unexplained-mysteries.com); **1. løjtnant Walter Hauts erklæring (maj 1993)**, der beskriver Blanchards ordre om en "flyvende tallerken" (texags.com) (texags.com).
- *Roswell-rapporten: Fakta vs. fiktion i New Mexico-ørkenen* (US Air Force, 1995) — Officiel afkræftelse, men inkluderer interviews (DuBose, Cavitt osv.), der kan krydslæses med vidneerklæringer (unexplained-mysteries.com) (unexplained-mysteries.com).
- Special Operations Manual SOM1-01 (1954) — Lækket MJ-12 manual (se Wood, R. & Wood, R., *The Majestic Documents*, 2002) (oversight.house.gov) (oversight.house.gov).
- Bekendtgørelse 10501 (5. november 1953) — Klassifikationspolitik under Eisenhower (elimineret kategorien "Begrænset") (nsa.gov).

- Sherman, D. (1997). *Above Black: Project Preserve Destiny*. (Påstande fra USAF's intuitive kommunikationsprogram) (oversight.house.gov) (oversight.house.gov).
- Greer, S. (2001). *Disclosure* (konferenceudskrifter). (**Don Phillips'** vidneudsagn om Lockheed og ET-teknologi) (oversight.house.gov); (**Bill Uhouses** vidneudsagn om Kingman-styrtet og alienrådgiver) (archive.org) (archive.org).
- Corso, P. & Birnes, W. (1997). *Dagen efter Roswell*. (Corsos beretning om at så fremmed teknologi i industrien) (oversight.house.gov) (oversight.house.gov).
- **David Gruschs vidneudsagn fra Kongressen** — Tilsynshøring i Repræsentanternes Hus, 26. juli 2023. (Grush: "*Jeg blev informeret om et flerårigt program til hentning og reverse engineering af UAP-crashes.*") (rollcall.com) (rollcall.com).
- **Luis Elizondos vidneudsagn fra Kongressen** — Tilsynshøring i Repræsentanternes Hus, 14. november 2023. (Elizondo om hemmeligholdelse og programmer til hentning af nedbrud) (space.com)(space.com).
- Cordini, LD-sagen — Rapporter af Albert Rosales (1993) og Infinity Explorers (2023) om UFO-styrtet på Edwards AFB i 1971 med en bortført person (detaljer om hypnotisk regression) (infinityexplorers.com) (infinityexplorers.com).
- Nextgov/Daily Mail (2012) — Påstande om Eisenhowers møder med rumvæsner i 1954, citeret af tidligere Pentagon-konsulent (nextgov.com).
- Shellenberger, M. — Skriftlig vidneudsagn til House Oversight (13. november 2023) (oversight.house.gov) (oversight.house.gov) og mundtlig vidneudsagn (Shellenberger om programmet "Immaculate Constellation" og manglende tilsyn) (newsnationnow.com) (newsnationnow.com).
- Rubio, M. — Kommentarer til pressen (2023) vedrørende flere whistleblowere med høj sikkerhedsgodkendelse og deres frygt for at blive skadet (oversight.house.gov).
- Gillibrand, K. — Offentlige bemærkninger (2022) om vanskeligheder med at indhente SAP-oplysninger om UAP og udtryk for usikkerhed om, hvorvidt vi får dem (oversight.house.gov).
- Wall Street Journal (okt. 2024) — "*Mystiske droner oversvømmede en amerikansk militærbase i 17 dage*" (Invasioner på Langley AFB bekræftet af Pentagon) (whro.org) (whro.org).
- Associated Press (16. dec. 2024) — "*Droneobservationer fører til nedlukning af luftrummet ved Wright-Patterson*" (AP News) (limaohio.com) (limaohio.com).
- FOIA-dokumenter fra Nuclear Regulatory Commission (2020) — Dronesværm på Palo Verde-atomkraftværket og opsummering af 57 indtrængen på 24 nukleare anlæg (via Forbes-rapport) (ground.news).
- Space.com (november 2023) — "*UFO-whistleblowere fortæller Kongressen, at vi ikke er alene*" (resumé af tilsynshøring) (space.com) (space.com).

- Officiel høringsprotokol fra Tilsynsudvalget — *Uidentificerede anomale fænomener: Afsløring af sandheden* (14. november 2023) ([space.com](#)) ([space.com](#)).

Skrevet af Richard Geldreich, Jr.

UDGIVET PÅ DANSK AF



Palle Anker Andersen